ஞானபோதினி.

ஸம்புடம்-III. } நவம்பர்மீ 20உ { புத்தகம் - 4.

நூல்விழைவு.*

இயற்கையிலேயே யாவரும் பேரவாக்கொண்டு, உலகத்தின் சகலசுகசெல்வங்களினும் விசேடித்ததாமென மதிக்குமாறு மேற்பட்டு நிற்பதும்,

"கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை"

என்றவாறே இருபாலார்க்குமாவதும் ஆகிய அக்கல்வி, தன் முனனர் உயர்ந்த மாணிக்காதி இரத்தினங்கள் பரற்கற்களோவெனத் தாழவும், தூய உருக்கு வெள்ளி அற்ப வெள்ளிய மண்ணுங்கட்டியேயென மாறவும், தேவலோகத்தே யுள்ளதென்னும் ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுயர்ந்த நால்வகைப் பொன்னினு மேற்பட்ட சுவர்ண சுத்தப்பொடிகள் சமுத்திரக்கரை மணற்குவியலேயென்ன மனத்திடைக்கொள்ளவுந், தக்கபடி தான்மதிப்பேறி மாண்புற்றதன்றோ? இக்கல்வியொளியைக் கண்ட கண்ணுக்குச் சூரியசந்திராதியர் மழுங்கிய மழுக்கமாய் மாசுபடிந்த வட்டச்சேகண்டிகளே யாவர். இதன் இனிமைக்குத் தேனும் அமுதுந் தீண்டாவேம்பே. கருத்தூன்றி நோக்குங்காற் காலவளர்ச்சியினும் அது குறைவின்றி மனமாசகற்றி விளக்கிச் சுசீலாதிகளை என்றும் விளைவிக்கின்றது. அன்றியும் அது

"மாவு மாக்களு மையறி வினவே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே"

என்றபடி பகுத்தறிவுறாஉ மான்மாக்களாகிய எம்மை, மகாபதவியாம் மோக்ஷவீட்டிற் கொண்டுயர்த்துங் கருவியாகச் சோதி

* Adapted from Richard de Bury's *Philobiblon*.

சொரூபன் சுவதந்திரியத்தோடு சீர்பெற வாழவளித்த பேரளியே யாம். அது தேவாதியர்கட்கும் தெவிட்டாத ஞானமிர்தமாகி அருந்தவருந்த மேலுமேலுந் தன்மேல் அதி விருப்பத்தையே யூட்டித் தானே திவ்விய பானமுமாகி, தன்னைச் செவியுறுவோனுக்கு எட்டுணையேனும் உவர்ப்பிறப்பியாது மாச் சஞ்சல இதயனுக்கும் அதனைமாற்றி ஆநந்தப்பூரிப்பை உறுத்துகின்றது. சமாதானசம்பந்தம் படைத்துச் சன்மார்க்கத்துக்கு விதியாகி எவ்வாற்றானுந் தன்னையடுத்து நடப்பார் அணுப்பிரமாணமுந் தவற்றிற் றவறாத படி நடாத்துந் தண்ணளியுடைத்து. அரையர்களைச் செங்கோன்மைக் கட்படுத்துவதும், மிருதி கர்த்தாக்கட்கு அம்மிருதி நீதி தெளிப்பதுங் கல்வியே. தீமைப்பண்புடைய முள்ளரிப்பூடு வேரோடரிபட்டுத் தீக்கப்படுவதும், அநாகரீக மழிபட்டொழிவதும், சாதுரிய நயவற்புத வசனச்சார்பின் மேலெடுப்பும், பருப்பதத்தின் உன்னத சிகரத் தீபதோற்றமேபோன்று மட்டறு பிரகாசக் கனச்சீர்த்திதரலும், தன்னையடைந்தோர் தேயநகராதிகளின் தெள்ளியபெரியரும் அரசபூஷண ரூபரு மாதலும் மறுவறு கல்வியான் மன்னு கருமமேயன்றோ? ஈண்டுக் காட்டிய வித்தகைப் பெருஞ்சிறப்புறு மிவர்க்கும், அரசர் மந்திரிய ராதியர்க்கும், ஓங்கிய இத்தீங்கல்வியாகிய தாங்கியவாளும் வேலும் இன்றேல், இவர்பாற் கண்ணியகாரண மேன்மைக்கு உளவாம் எஃகவாள் வேல் ஆதிய படைகள், அற்ப கிருஷிகனுடைய சொற்பக் கொழுக்களும், விறகு தலையரின் வெட்டரிவாட்களும் ஆமாறு ஆவது அன்றி, அன்னப்பிடியும் வெல்லப்பிடியினன்றோ வாகும்! ஆதலின் மகா வல்லபத்துக்கும்,விருப்பக் கிளர்ச்சிக்கும் உரிய கலையாகிய நிதி சேமிக்சப்பட்ட வைப்பாவதும், அக்கல்வியாகிய வானபானத்தைப் பருக விடாய்த்தவர்க்கென்று தங்கும் மானசசரசாம் நிலைத்தல மாவதும், ஐய மகன்ற சத்தியப் பிரமாணத்தோடு புகலிற் புத்தகமென்னும் திப்பிய நிலைக்களமன்றி வேறியாது? சைவவைஷ்ணவ சிலர்கள் முறையே திருமுறையெனவும் சிகோசமெனவும் அடைமொழிதந்துந் தாராதும் பரிபாஷையாக வுரைத்து வருவதும், பாரதிப்பெண் பாங்காய்க் கரத்தேந்தக்கொண்டுற்றதும், பிரமதேவனுடைய பேருக்கும் பெருமைக்கும் ஏதுவாயுள்ளதும், அஃது அவனுக்கும் ஏனையோர்க்குஞ் செய்துவந்தநன்மை

யினிமித்தம் அசுரனைகொண்ட சோமுகனாற் கவரப்பட்டதும், திருவேர்மார்புடை மீனத்தாற் றிரும்ப அயன்பாற் சேர்க்கப்பட்டதும், அக்காரணத்தாலேயே யென்றுங் கூறும்படி அம்மீனக் கொடிபிடித்த பாண்டியர்களாற் பெரிதுங் காக்கப்பட்டதும், துரோணவாசிரியற்கும் சகாதேவனுக்கும் துவசமாநின்றதும், "பாடையேறினும் ஏடதுகைவிடேல்" எனவும், "புத்தாம் அத்தபூடணம்" எனவும், பழமொழியேற்றதும், வித்துவான்களால் நானாவிதமாப்புகழ்ப்பட்டும் அவற்றினைமேலிட்டதும் ஆகிய புத்தகப்பொலிவு இத்தகையதென்று வந்தவந்தபடியே மொழிய முடிவுபெறுதலின்றே யெனினும், அப்புலவர்கூற்றுஞ் சிலவற்றை நவிலலும் நன்றே. அஃது, உயர்வினுயர்வும், ஒளியினொளியும், சீவியகிரந்தமுமாக நின்றன்றோ ஆதரவாய்க் கலையை உலையாது காத்துவருகின்றது? அறிவினுயர்வை வினவுவார்க்குந் தேடுவார்க்குந் திருநிலையாகு மதினின்றன்றோ தீர்க்கவிடையுந் தெளிபொருட்பேறுந் திருத்தியிற் சேரக்கிடைப்பது? புத்தகமே மாணவர்கட்கு வானசோதி மண்டலங்களின் மகிமைகளையும், எட்டுத்திசையும் பதினறுகோணமு மியைந்த வனத்தையுங் கண்கூடாக நிமிடத்திற்காட்டிக் களிப்பிக்கின்றது. கருட காந்தரு வாதிய வானோர் தத்தம் பொன்வண்ணச்சிறகை விரிப்பதும் அவர் இருக் காதிய புத்தகம் விரிக்கும் பொற்பானேயன்றோ? ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் மூன்றென்றும் நான்கென்றும் சாகைகளா லளப்பில வென்றுங் கூறப்படும் வேதரூபமார்க்கமாய்த் தெய்வமு மிதிலடங்கியன்றோ துதித்து வணங்கப்படுகின்றது? மா நிபுணமுடைப் புலவர்கட்கும் இதன் பெருமை விசேடங்களை அகலவுரைக்கப் புகின் முன்னும் பின்னு முரைக்க வேண்டுவனவற்றின் முறை பிறழ்ந்து மயக்கநிலைமைக் கிடமாகின்றது. ஆதலின் முறை பிறழ்வே யெனினுங் கூறுவனசில கூறற்குப் பின்னிடல் கூடாதென்று மேலுஞ்சில கூறின் என்னையோ? புத்தகங்களிலேயே யன்றோ ககோள பூகோளங்களோடு அவற்றினுக்கும் அப்பாலுக்கப்பாலாஞ் சுவர்க்க நிரயங்களினுடையவும், அவற்றிலாம்

"ஊர்வ பதினொன்றா மொன்பது மானுட
நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாந்—சீரிய

> வந்தமாந் தேவர் பதினுன் கயன்வகுத்த
> வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து"

என்னுஞ் சராசர நிலைமைகளினுடையவும் மேலான ஞானம் ஆரியவராகபட்டமிசிரர்கட்கும், முனிவராதியர்கட்கும் உண்டாயினதாகக் கண்டாம். சுவடிகளிலே, வேற்றுலகம் புக்கபெரியரை அவரவர் ஆன்ம சரீரத்தோடு முகமுகமாகத் தரிசித்து ஆங்குக் கண்டு ஆநந்தித்துக் கடந்தவற்றோடு இனிக்காலாந்தரங்களின் வரவிருப்பனவற்றையும் களங்கமறு கண்ணாடியிற்போற் கண்டுகளிக்கின்றோம். அந்தோ! காலசமுத்திரத்துள் எத்துணையரிய கலைவல்லோர் வீரர் புண்ணிய புருடராதியர்தம் வியப்புக்குரிய செயலாதிய சீர்த்திகள் மூழ்கித்தோற்றாது போயின. அங்ஙனமாகவும் வேண்டுவனவற்றிற் பலவற்றை நிலைநிறுத்தி எமக்குத் தெரிவித்து நிற்பன அச்சு வடிவ அச் சுவடிகளே யன்றி வேறியாவுள?

அகத்தியன் பாணினி முதலிய இலக்கண சாத்திரிகள், தேரையன் மச்சமுனி முதலிய வைத்திய சாத்திரிகள், மநுயாக்கிய வற்கியன்முதலிய நீதிசாத்திரிகள், பதஞ்சலி சாக்கியன் முதலியயோக சாத்திரிகள், நளன் வீமன்முதலிய பாகசாத்திரிகள், மரீசி புருகுச்சன்முதலிய சோதிடசாத்திரிகள், இன்னும் தருக்க-தத்துவ-வேதாந்தாதி சாத்திரிகள்பெயரோடு, வள்ளல்கள், சக்கிரவர்த்திகள், அறவோர், துறவோர் முதலியவர்கள் நாமமும் இச்சாரதாகர விலட்சணமின்றேல் இலவாயன்றோ வொழியும்? உயர்ந்த கோபுரங்களும், ஓங்கிய மாடமாளிகைகளும், ஒப்பற்றபட்டணங்களும், ஒள்ளியதீவுகளும், கால்சாய்ந்து தரைமட்டாயின என்றபடியும் நில்லாது இன்னதானத் திருந்தன வென்னுஞ் சுட்டுக்கும் இடமின்றாய்த் தோற்றுதொழிந்தனவே! திரிமூர்த்திகளு மறுமூர்த்திகளும்,

> "ஆதி பகவன் றனதூட றணிப்பான் பணிய வவ்விறைவன்
> பாத மிறைஞ்சும்..."
> "பாளைக்குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
> வேளை..."

எனக் கூறுமாறு, தேவியர்தாட்பற்றலாக் கிரந்தங்களிற் காணுமஃது புத்தகமென்னும் பிராந்தியேயாமென்றுங் கூறலாமே. சொல்லியவண்ணமே வித்துவவேந்தர்களின் நாமமுமழியவேண்டியிரு

ந்தும், அங்ஙனமாதலின்றி அவராலியற்றப்பட்ட புத்தகங்கண் மூலமாய் அவர்புகழுடம்பு பொற்பழிந்திலவே. இதனுனன்றே,

"கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினு
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவர் செய்யு முடம்பு"

என்று பெரியாருங்கூறினர். இப்பால், பிராசீன நவீனவிடயங்களை அழிவற்ற கிரந்தங்களின் மூலமாகக் கிரகித்துக் கொள்ளும் வித்துவ சமூகத்துள்ளும் எவர் புத்தகத்துக்குச் சரியீடு அல்லது மதிப்புக்காட்ட வல்லார்?

சத்தியஞ் சிறந்ததே; அது மாநுடர் மேலா மதித்துவிரும்பும்

* "கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினுந்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினு
மினிய சோம ரசத்தினு மேன்றதே"

ஆதலின், இச்சத்தியத்தின் பெருமை மேலோரான் உயிரினுமேலாகவே கொள்ளப்பட்டது. சிநேக வாச்சலியச்சீரின் புனித மகத்துவமும் இதனிடத்தே யுளது. நிலைப்பட்டது இதனையன்றி வேறுமுண்டோ? பெரியோர், இதயமூலம் - வாய்மூலம் - இலிகித மூலம் என்ற மூன்று நிலைக்களம் இதற்குள வென்பர். அவற்றுள் இதய மூலம் வெளிப்படா ஞானமாய்ப் புதைந்தழி பொருள் போலாம்; வாய்மூலம் பேச்சேயாகி ஆகாய விரிவில் அழிந்தொடுங்கு மன்றே? இலிகித மூலமோ என்றுங் காத்து வைத்தபடி அவ்விரண்டையுந் தழுவிக்கொண்டு யாவருக்கு முபயோகமாம். இவ்விலிகித மூலம் புத்தகரூபமேயன்றே?

"கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்
சொல்லெனச் சொல்லிச்......

---

*இத்தேவாரத்தின் கடைசியடி தவிர்ந்தன ஆங்கிலத்தின் கருத்தோடு சரியாய்ப்பொருந்தி யிருத்தலால், கடைசியடி மட்டும் மாற்றி இசைத்துக் கோடற்பட்டது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். திருவிடைமருது.

சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிப்......
போவெனப் போதல்......"
"அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி
நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திற
மறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே"

எனக் கூறப்பட்டுள்ள பற்பல கட்டங்களை யாமடையாது, எமக் கடிமையேபோல அல்லது நம்மிட்டமேபோல இருந்து நம்மாட் டுப் பொருள்விருப்பாதிய நீத்துநின்று கலைபல தெளிக்குங் கார ணகுரு புத்தகம் புத்தகமேயாம்.

சாமிநாதபிள்ளை.

கமலினி.

XVII-ஆம் அத்தியாயம் (தொடர்ச்சி).

அரசன் சமுகத்தை விட்டு நீங்கிய சுந்தரன் அவனுக்குத் தெரியா வண்ணம் அரண்மனையுள் நுழைந்து விசயை வசிக்கும் அறைக்கட் சென்றான். விசயை தனியே யுட்கார்ந்திருந்தாள். சுந்தரன் வந்ததும் திடுக்கிட்டு "என்ன விசேடம்?" என்று கேட்டனள். அவன் விசயை சொல்லாமலே ஓராதனத்தமர்ந் தனன். சுந்தரன் மறுமொழி யாதும் பகராமைபற்றி மனமுளைந்து ஒருபக்கந் திரும்பினாள். சுந்தரன் தன் சமுகம் இவட்கு வெறுப் பாயிருக்கின்றதென் றுணர்ந்து உரைவழங்கலாயினான்.

"அம்ம! சில தினங்களாக மிக்க வருத்தமுற்றிருப்பதை யுற் றுநோக்கிய யான் ஒருவாறு தேறுதல் கூறலாமென்று வந்தேன்."

"என் விஷயத்திலவ்வளவு பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்ட தற்காக மிக்க வந்தனமுள்ளவளாக விருக்கின்றேன்" என்று சிறிது பரிகாசக் குரலுடன் கூறினாள்.

விசயையினது வார்த்தைகளின் பொருளுணராச் சுந்தரன் "அரசியின் மனத்தளர்ச்சியை யறிந்து அதற்குத் தகுந்த ஏற்பா டுகள் செய்தல் குடிகளொவ்வொருவருக்குங் கடமையாகும். மற் றுந் தங்களைப்போன்ற இயற்கையரசியின் மனவருத்தத்தை மாற்ற

முயலுதற்கு உலகிலுள்ள பிராணிகளுங் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன" என்று கூறினன்.

விசயை இவன்றன் உயர்வுநவிற்சியான மொழியினைக்கேட்டு "யாஞ் இயற்கையரசி? வசந்தகாலத்தை யன்றோ இயற்கையரசியென்று கூறுவர். அத்தகைய இயற்கை யரசியையுஞ் சில்லோர் புகழ்வர், சில்லோர் இகழ்வர். அவ்வாறாக அற்ப பெண்ணாகிய என்னைச் சகலப்பிராணிகளும் கொண்டாடுகின்றனவென்றால் அது முழுப்பொய் என்று சொல்லாமே விளங்கும். இவையெல்லாமிருக்கட்டும். தங்கள் காரியமென்னை? சீக்கிரஞ்சொல்லும். என்தோழியருடன் நீராடச்செல்லவேண்டும்" என்றுகூறினாள்.

"கமலினித்தேவி தந்தைபால் ஏகினன். மதிமுக னழைத்துச்சென்றான். நம்கனகமாலை இவ்விருவர்க்குந் தூதுசென்றன ளன்றே! அவள் வந்துவிட்டனளோ?" என்று சுந்தரன் கேட்டனன்.

"மேற்கூறிய விஷயங்கள் யார் உமக்குச் சொன்னார்?"

"யார்கூறினாற்றான் என்ன? உண்மை யிதுவெனின்:"

"அப்புறம் யாது விசேடம்?"

"கனகமாலை வந்துவிட்டால் எல்லாம் விசேஷந்தான்."

"அவள் வந்தனளோ என்னவோ தெரியவில்லை. உமக்குத் தெரியுமா?"

"என்னைக்கேட்டால் தெரியுமா? விசயவல்லி அம்மாவைக் கேட்டாற்றான் தெரியவரும்."

"ஏது பரிகாசத்திற்காரம்பித்துவிட்டீர்கள்! அந்தவேலை அரசனை யடைந்த பார்ப்பார்க்கன்றே உரித்து."

"இவ்வாறெலா மிழிவுபடுத்துக் கூறவேண்டாம். உன்னுடைய குணங்களையெல்லா முணர்ந்தேன். மதிமுகனையும் கமலினியையும் அரசனெண்ணத்திற்கு மாறாகக் கூட்டிவைத்தவள் நீ யல்லையோ? இதுவிஷயம் அரசனுணர்ந்தால் அரந்தைக்கேதுவாம். அவனிடத்திற் கூறவேண்டாமெனின் என்னை மணக்கு மாறு வாக்குத்தத்தஞ் செய்வதுடன் அரசன் உன்னைவினவும் போதும் என்னையே மணப்பலென்று கூறுவதாகவும் வாக்களி

இதுவிஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்க இரண்டுதினங்கள் கொடுக்கின்றேன். இவ்வளவு கடோரமாயிருக்கின்றேனென்று எண்ணவேண்டாம். உன்மீது காதல்கொண்டே யிவ்வாறு கூறுகின்றேன். நீ என்னை வெறுத்தலின் இவ்வாறு கூறினேன். இல்லாவிட்டால் நல்லவிதத்திற் கேட்டிருப்பேன்" என்றான் சுந்தரன்.

"உன்னை வெறுக்கின்றேன் என்று தெரிந்தும் என்னை மணக்குமாறு வேண்டுதல் நியாயமோ? கமலினியை இரகசியமாய் எடுத்துச்சென்ற கள்வன் நீயல்லையோ? அவள் உன்கைக்கெட்டாததனால் என்னை வருத்தத் தலைப்பட்டனையோ? அரசனிடத்திற் கூறினாலுஞ்சரி கூறாமற் போனாலுஞ்சரி. யான் தூதுநடந்தவள் என்று நீ கூறுமொழியி னுண்மை அரசனே தெரிந்து கொள்வான்" என்று கூறிவிட்டு எழுந்து சென்றாள்.

சுந்தரன் தனியே சிறிதுநேரம் உட்கார்ந்திருந்து தனக்குள் யோசிக்கலாயினான்: "இவளோ மிகவும் பயப்படாச் சித்தமுள்ளவளாயிருக்கின்றாள். ஒருகால் இனியமொழி பகர்ந்திருந்தால் உடன்பட்டிருப்பாளோ? நமக்கெப்பொழுதும் பெண்களை வசிகரிக்குஞ் சக்தியில்லை. நாம் பயத்தினாலும், பலாத்காரத்தினாலும் பெண்ணை வசீகரிக்க முயலுகின்றோம். எப்பெண்ணும் நம்மை விரும்புகின்றாளிலள். நாம்விரும்பினா லென்னபயன்? ஒருவர்மீது ஒருவர் அன்பிருந்தாலன்றோ இன்பமுண்டாம்.

"ஒருதலைக் காம மன்னினர்க்
கின்னலே யன்றிமற் றின்ப மில்லையே"

என்று கூறியிருக்கின்றது. ஆம். இப்பொழுது நூலிற்கூறியபடி நடக்கிற தென்றால் முடிகின்றதா? சுலபமாய் எழுதிவிடலாம். நடக்கிற தென்றாலன்றோ கஷ்டந்தெரியும்? இப்பொழுது நாம் அரசனுக்குத் தெரிவித்துத் தகுந்த உபாயஞ்செய்து விசயையை நாம் அடைய வேண்டும். முன்னர்ஒருகிளி கையினின்றுந் தப்பிச்சென்றது. இப்பொழுது இக்கிளியை யேனும் பாதுகாத்து அடையவேண்டும்" என்று பலவாறு நினைந்து எழுந்து சென்றான்.

பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

XVIII - ஆம் அத்தியாயம்.

"எண்ணின் றியேது ணியுமெவ்வழி யானு மோடு
முண்ணின் றுருக்கு முரவோருளா கோட லின்று
நண்ணின் றியேயு நபவாளாயு நயந்து நிற்குங்
கண்ணின் றுசாம நனிகாமுறு வாளா வீழ்க்கும்."

குணவதியும் வீரமார்த்தாண்டனும் அரண்மனையை யடைந்தனர். அரசன் ஆக்கினையால் அரண்மனையி னொருபக்கமே இவர்கள் வசிக்குமாறு நேரிட்டது. வீரமார்த்தாண்டனுக் கிவ்வாறிருத்தல் விருப்பில்லையேனு மென்செய்வான். அரசன் ஆணைப்படி நடக்கவேண்டியதாயிற்று. குணவதியோ தான் அரண்மனையிலேயே தங்குமாறு நேரிட்டதேயென மிகவும் மனமகிழ்ந்தாள்.

இப்பொழுது நம் கதையைத் தொடருமுன்னம் குணவதி வீரமார்த்தாண்டன் ஆகிய இவ்விருவர்தம் பரஸ்பர அன்பைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவாம்.

இதுகாறுங் கூறியவைகளான் வீரமார்த்தாண்டன் குணவதிபால் மிகவு மன்புற்றவன் என்பது தெற்றெனவிளங்கும். வீரமார்த்தாண்டனுக்குக் குணவதிபாலுள்ள அன்பு உண்மையாகவும் அளவற்றதாகவு மிருந்தது. இனி எவ்வாடவரானும் அவ்வளவு அன்பு ஒரு மனைவியின்மீது பாராட்டுதலரிது. இவனது அளவற்ற அன்பானது மிகுதியும் பொறாமைக் கிடங்கொடுத்தது. வீரமார்த்தாண்டன் பொறாமைப்பட்டா னெனின் தன்மனைவி சோரம்போய்விட்டாளென்றும் சோரம்போய் விடுவாளென்றும் நினைக்கவில்லை. ஒரு கணமேனுந் தன்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருத்தலினும் அடிக்கடி தன்னிடத்து அன்புபாராட்டுவதாயுங் கூறுவதினும் விருப்புடையவனு யிருந்தான். இவ்வாறான அன்பு சீக்கிரத்திற் குணவதியாற் பொறுக்க முடியாமற்போயிற்று. முதலிற் குணவதி பதுமணப்பகட்டொழிந்ததும் வீரமார்ததாண்டன்றன் கழிபெருங் காதலழிந்து மனையாளிடத்து வைக்கவேண்டிய அன்புடன் வாழ்வானென்றுநினைத்தாள். வீரமார்த்தாண்டனிடத்தப்படியல்லாமல் நாளுக்குநாள் அப்பொறாமை யதிகரித்தது. குணவதிக்கிவ்வித வாழ்க்கையிற் சிறிதும்பிரியமில்லை. நாளடைவிற் பரபுருடரை இச்சிக்கு மெண்ணமு மதிகரித்தது. அதிகரிப்பவே அன்னோர்க்குரிய தைரியமும் வளர்ந்தது. முதலிற் சடகோபரைத் தன்வலையிற்படு

த்த முயன்றனள். அது பயன்படாமற்போயிற்று. இன்னுஞ்சிலகால மங்கேயிருந்திருப்பளாயின் ஒருகாற் சடகோபனை வசப்படுத்தியிருக்கவுங்கூடும்; இப்பொழுது அரசனையேதன்வலையிற் சிக்குமாறு செய்ய எண்ணங்கொண்டு தன் அழகை எடுத்துக்காட்டும் அணிகளும்உடைகளுந் தரித்துக்கொண்டு மயிலெனநடப்பாள். அரசன் மருண்டுநோக்குவான். புன்முறுவல் செய்வான். உடனே குணவதி மனமுளைந்து தன் அழகு அரசனை வசீகரிக்கவில்லை யென்று வேறுவிதமாக உடையும் அணியுந்தரிப்பாள். வீரமார்த்தாண்டன் இவள்செயலை வினவினல் அவனிடத்தாசை மிகுதியா லிவ்வாறெலாஞ்செய்வதாகக் கூறுவாள். அவநம்பிக்கையில்லாது அவன் மற்றும் அன்புபாராட்டுவான்.

அரசனும் மனைவியிலானன்றே! இவளழகின் மயங்கினனேனும் வெளித்தோற்றுவிக்கச் சமயம் நேரிடாதிருந்தான். வீரமார்த்தாண்டன் வந்த மறுநாள் அரசனை யணுகித் தான் காஞ்சிக்கு மதிமுகன் தப்பி யோடியதைத் தெரிவிக்க வந்தகாலத்திற் சில கள்வர்தன்னைத்தடுத்தமையையும் அவர்கள்வினய கேள்விகளையுந் தான் மறுமொழிகூறாது அவர்களுடன் பொருது அவர்களைத்தொலைத்ததையும்விவரமாய்க்கூறினன். மற்றும் அக்கள்வர்கள் காருண்யவள்ளலைச் சார்ந்தவீரர்களாயிருத்தற்குத்தகுந்தகாரணங்கள்கூறினன். அரசன் அத்தனையுங்கேட்டுக்கொண்டு அதற்குத்தான் செயயவேண்டியதைப்பற்றிக் கேட்டான். வீரமார்த்தாண்டன் "அன்னர் கள்வரேயாயின் அதனல்தீங்கேது மிலது. காருண்யவள்ளலின் வீரர்களாயின் அது மிகுதியும் அஞ்சற்பாலது" என்றான்.

"எவ்வாறு? நாம் ஏன் அஞ்சவேண்டும்." என்று அரசன் கேட்டனன்.

"ஏனெனிற் பகைவர்தம் ஒற்றர் நாட்டினில் வந்து செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்வாராயின் நம்முடைய குறைவுகளைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கேற்பச் சைனியங்கள் சந்நத்தஞ் செய்துகொண்டு யுத்தத்திற்கு வரக்கூடும்" என்றான் வீரமார்த்தாண்டன். "எவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்தல் வேண்டும்."

"யாவனேனுமொரு வீரனைச் சிலயுத்தவீரர்களுடன் நமது நாட்டி னெல்லையைச் சுற்றிலும் பகைவர் வராவண்ணம் பாது

செய்யாதிருக்கின்றான் என்று துர் அபிப்பிராயங் கொண்டான்; பிறகு சும்மா இராமல், அங்கே செத்துவிழுந்து கிடந்தசர்ப்பத்தை அம்முனியின் கழுத்தில் மாலையாகப் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவ்இருஷி குமாரர்கள்வந்து தந்தையின்மீது போடப்பட்டிருந்த பாம்பைக்கண்டு, தந்தைக்கேதோ அபாயம் சம்பவித்ததென்று திகிலடைந்து சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார்கள். அங்கே குதிரைகளின் அடிச்சுவடுகளையும் மனிதர்களின் அடிகளினுடைய அடையாளங்களையும் கண்டு இங்கேயாரோ க்ஷத்திரியன் வந்து இத்தகைய அடாத செய்கையைச் செய்து போயிருத்தல் வேண்டு மென்றறிந்து "அக்ஷத்திரியாதமன் இன்னும் ஏழுதினத்திற்குட் பாம்பு கடித்து இறக்கக்கடவன்" என்று சபித்தார்கள். பின்னர்த் தந்தைக்கு இவ்விதக்கெடுதி நேர்ந்ததே என்று துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில், இருஷி கண் திறந்து பார்த்து, நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாம் அறிந்து, தார்மிஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்குக் கெடுதி நேர்ந்ததே யென்று துயருற்று, அச்சாபத்தைப் போக்கடிக்கவகை யறியாமல் அரசனுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்லியனுப்பினார். அரசன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வருத்தமடைந்து கங்காநதியின் மத்தியில் ஒரு திட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஸ்ரீபாகவதத்தை வைராக்கியத்துடன் கேட்கவாரம்பித்தான். இவ்வாறு ஆரம்பித்த ஏழாநாளையில் தக்ஷகன் பிராமண வேடம் பூண்டு நதியைக்கடந்து அரசனிருப்பிடஞ் சேர்ந்து அவனுக்கு ஒரு எலுமிச்சம் பழங் கொடுத்தான். அரசன் அதைவாங்கிக் கொள்ளலும் அப்பழமே பாம்பாய் மன்னனைக் கடித்தது. பாம்பாற் கடியுண்ட பார்த்திபன் அப்பொழுதே அந்தகன் ஊருக்கேகினான். இருஷிசாபம் நிறைவேறி விட்டது. மரணத்தினின்று தப்பித்துக் கொள்வதற்கு என்ன உபாயம் செய்தும் பலிக்கவில்லை. இவ்வாறே, அற்பசேஷ்டையைச் செய்வதனால் அநுகூலம் யாதொன்றும் இல்லாமற் போயினும், பெரிய அபாயம் விளையுமென்பது மாத்திரம் திண்ணம்.—**பாகவதம்.**

நகுர்வீத வ்ருதாசேஷ்டாம் நவார்யஞ்ஜலினா பிபேத் ।
நோத்ஸங்கே பக்ஷயேத் பக்ஷ்யான் நஜாது ஸ்யாத் குதூஹலீ ॥

மநுஸ்மிருதி.

பயனற்ற சேஷ்டை செய்யக்கூடாது, ஜலத்தை அஞ்சலிக் கையுடன் குடிக்கக்கூடாது, (தொடை முதலாயின) தட்டக்கூடாது. எப்பதார்த்தத்தையும் எறியக்கூடாது, எவ்வளவு ஆத்திர முள்ளவனாயினும் உரக்கக்கூவக்கூடாது.

பரிகாசம் செய்யக்கூடாது.

இராவணன் பிரமதேவனை நோக்கித்தவஞ் செய்து அவரிடம் வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுத் திக்குவிஜயஞ் செய்யும் பொருட்டுப் பிரயாணப்பட்டான். முதலிற் சிலதேவதைகளை ஜயித்து, கிந்நர கிம்புருஷர்களை வருத்தி,

பிறகு நதிகள், குளங்கள், ஏரிகள் இவற்றைப் பாழாக்கி, ஊர்களை யழித்து, ஜனங்களை ஹிம்சித்து, கடைசியில் கிராமங்களையும் பட்டணங்களையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கினன். மேலும் தன் அண்ணனாகிய குபேரன்மீது படையெடுத்துச்சென்று, அவனைத்தோற்கடித்து, அவனது புஷ்பக விமானத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அதில்தான் உட்கார்ந்து கொண்டு ஆகாச மார்க்கமாய்ப் போய்க்கொண் டிருக்கையிற் சிறிது தூரத்திற்குப்பிறகு அவ்விமானம் நின்றுவிட்டது. இப்படி நின்றுபோனதற்குக் காரணமென்ன வென்று அருகிலிருந்த மாரீசனை வினவ, அவன், இவ்விமானம் குபேரனுக்கன்றி மற்றொருவருக்கும் போகாதென்று தோன்றுகின்றதென்று கூறிக்கொண் டிருக்கையில், பரமசிவனது ஆப்தகிங்கரராகிய நந்திகேசுவர மூர்த்தி இராவணனைக் கண்டு,—'இது கைலாஸபர்வதம்; இதன்மீது பிரமாதிதேவர்க ளாயினும் சிவபிரானது ஆணையின்றிச் செல்வது அசாத்தியம்; ஆகையால் நீ பின்செல்லக்கடவாய்; இல்லாவிடில் நீ கெடுவாய்' என்று உரத்துச்சொன்னார்.

அப்பொழுது தசக்கிரீவன், சங்கரனது இரண்டாம் ரூபமான நந்திகேசுவரரைப்பார்த்து-- இக்குரங்கு எங்கே இருப்பது? எங்கிருந்து வந்தது? இதன்முகம் முழநீளம் இருக்கின்றது, இதன்தலைமீதுள்ள கொம்புகள் எவ்விடத்தன? இத்தீவாந்தர வானரத்தை இங்கேகொண்டுவந்துவிட்டவர்கள் யார்? என்றிவ்வாறு நந்தியின் முகத்தைப்பார்த்து பற்களை நறநறவென்று கடித்துக்கொண்டும் உறுமிக்கொண்டும் கேலிசெய்து நகைத்தான். இவற்றையெல்லாம் கண்ட நந்திகேசுவரர் சீற்றத்துடன், ராவணனைநோக்கி 'அடே துராத்மா! உன்பராக்கிரமம் எவ்வளவு? துன்மார்க்கத்தால் வேருடன் நீயே அழியப்போகின்றனையே! ஆகையால் உன்னை நான் கொல்லாமல் விட்டேன். என்முகத்தைப்பார்த்துக் குரங்கென்று சொல்லி நீபரிகாசம் செய்தமையால் உன்பட்டணமுஞ் செல்வமும் குரங்கினாலேயே நாசமடையக் கடவது' என்று சபித்தார்.

இவ்வாறு சபிக்கப்பட்ட வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு இராவணன் சீதாதேவியை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அசோகவனத்தில் வைத்திருந்தபொழுது, அந்தத்தேவியைத் தேடும்பொருட்டு, ஆஞ்சநேயன்வந்து அவ்வனத்தையழித்தார். இராவணன் இந்தச் சங்கதியைக்கேட்டு அநுமானைப்பிடித்துக்கட்டி அவர்வாலைக் கொளுத்தவெண்டுமென்று அதற்குத் துணியைச்சுற்றிக் கிடைத்த எண்ணெய், நெய் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஏற்றிவிட்டான். இக்குரங்கு தன்வாலினால் இலங்கையைக்கொளுத்திப் பாழாக்கி, கடைசியில் ஸ்ரீராமனது வானரசைனியமே இராவணனுடைய நாசத்திற்குக் காரணமாயிற்று. நந்திசாபமும் பலித்தது. ஆகையால் எப்பொழுதும் எவரையும் பரிகாசஞ் செய்யக்கூடாது.—உத்தர ராமாயணம்

க்ஷ்வேடாஸ்போடநநிர்கோஷா வாதிதாஸாதிஹேஸநம் ।
தத்ஸம்பேஷவஸௌதீநி ஸந்த்யஜ்யாநி ஸதா நபை:, ॥

—மநுஸ்மிருதி.

(பெரியோர்கள் எதிரிற்) 'சிட்டிக்கை' போடுதல், குழந்தைவிளையாட்டுத்தனமாய்க் கைகொட்டி நகைத்தல், பயமுறுத்தல், இவை முதலியவற்றை அறிவுள்ளவர்கள் செய்தல் கூடாது.

தி. அ. சுவாமிநாதஐயர்.

இந்தியாவி லிரும்புவேலை.

இந்தியாவில் இரும்பைக்காய்ச்சி இரும்புவேலை செய்வதைப்பற்றி நமது பம்பாய் ஜட்ஜி சீரியர் மிஸ்டர் ரானடே எழுதியுள்ளதைத் தமிழ்ப்படுத்திச் சுருக்கிவிடுக்கின்றோம்.

இரும்புகாய்ச்சுகிற வேலையைப்பற்றி இதுவரைக்கும் நடந்த விருத்தாந்தங்களை எடுத்துக்காட்டினால், நமது இங்கிலிஷ்த் துரைத்தனத்தார்க்குக் கைத்தொழிலில் உள்ள உயர்வுவிளங்கும். இரும்புவேலையோ மற்றத்தொழில்களுக்குத் தலைமையானது, இஃது ஓங்கினால் மற்றைப்படி நாட்டின் சம்பத்து ஓங்கும். இதற்கு ஆன யத்தநங்களில் எவ்வளவு ஆபத்துக்கள் நேரிட்டனவெனத் தெரிவதிற் பிரயோசனம் உண்டு. இந்தியாவில் இரும்பு மண் கிடக்கிற விஸ்தாரத்தையும் அவ்வளவிருந்தும் இரும்புவேலை நடப்பது மட்டாயிருப்பதையும் பார்த்தால், பரிதாபமாயிருக்கின்றதென மருந்துப்பட்டாள காப்டின் டவுன்ஷெண்ட் முறையிடுகின்றார். இரும்பு மண்ணில் முதல் தரமானது கணக்குக்கு மிஞ்சிக்கிடப்பது மிஸ்டர் பால், டாக்டர் வாட் இவர்களாற் கவர்மன்றுக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டது, மற்றைப்படி பூலோகத்தில் எங்கும் இவ்வளவு மண் அகப்படாதாம். இப்படியிருக்க இந்தியாவில் இருப்பு செப்பு வேலைச்சாலைகளிருப்பது 42 தான். அவற்றிலும் வெளிச்சீமை இரும்பு செம்பே உதவிவருகின்றது, 12000 தொழிலாளிகள்தாம் அவ்வாறு பிழைக்கிறார்கள். இக்காலத்து இரும்புவேலை நிலைமை இத்தன்மைத்தாக முற்காலத்துநிலைமை என்னவென்றால்:—

இந்தியாவுக்கு வேண்டிய இரும்பு இந்தியாவில் உற்பத்தியானதன்றி, வெளிச்சீமைகளுக்கும் இந்தியாவின் இரும்புசென்றதுண்டு. முதல்தரமாயுமிருந்தது. டெல்லியில் அடித்த இருப்புஸ்தம்பம் 1500 வருஷத்திற்கு முன் செய்தது, இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. வேலைத்திறம் ஐரோப்பாவில் விசேஷித்துக் கொஞ்சநாள்தான் ஆயிருக்கிறபடியால், இப்படிப்பட்ட ஸ்தம்

பத்தை அடிக்க இக்காலத்து ஐரோப்பியர்க்கு ஒருவேளை தெரியலாமே தவிர சுமார் - 50 வருஷத்துக்கு முன் ஐரோப்பியர்க்கு அசாத்தியமாயிருந்திருக்கும். அகன்ற வாய்அமைந்த பீரங்கிகளை அஸ்ஸாமிற் செய்து வந்துண்டு. எஃகு இந்தியாவிலிருந்து போய், டமாஸ்கஸின் கத்திவேலை நடந்தது. இந்தியாவின் எஃகு இங்கிலண்டின் கத்திக்காகவும் ஏற்றுமதியாயிற்று. இந்தியாவின் உலைகள் ஓய்ந்து கருமான்தொழில் அழிந்து சீமை இரும்பு இப்போது வழங்குகின்றது. நமது இரும்பு நசித்ததே தவிர, இரும்பை இந்தியர் வழங்குவது ஜாஸ்தியாய் ஏறிவிட்டது. சீமையிரும்பு இந்தியாவில் இறங்கும் கணக்கைப்பார்த்தால் 1888-9வருஷத்தில் தெரியவருவதாவது.

இரும்பு இறங்கியது.	2-லக்ஷம் டன்	விலை $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூ.
எஃகு	125,00 டன்	34 லக்ஷம் ரூ.
தண்டவாளம், சாமான்கள் ...		1 கோடி ரூபாய்க்குமேல்
ரயில் இரும்புசாமான், கருவி ...		$2\frac{1}{2}$ கோடி
ஆலைவேலைக்குரிய சாமான் ...		$2\frac{1}{3}$ கோடி ரூபாய்
கவர்மன்ரூர் இறக்கினது.		1 கோடி

மேலே கண்ட வருஷத்தில் இறங்கிய இரும்பின் மொத்த மதிப்பு 11 கோடி ரூபா. இதற்கு 20வருஷத்துக்கு முன் $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்குத்தான் இறங்கினது. 20 வருஷத்தில் 4 மடங்கு ஏறினதனுல் இந்தியாவின்சொந்த இரும்பு வழங்கினது இவ்வளவு அழிந்ததாம், இந்தியாவில் இரும்புவேலை அழிந்ததற்குக் காரணம் வெளிநாட்டு இரும்பு வலுத்ததனுல் மாத்திரமன்று, உலைகளில் தீ ஊட்ட விறகு வரவர கம்மிப்பட்டு வருவதும் காரணம்தான். இந்தியர்களுக்கு நிலக்கரிச் சமாசாரம் எந்நாளும் தெரியாது, அவர்களுக்குக் கட்டைக்கரிதான் தெரியும். ஒரு டன்இரும்பு காய்ச்சி எடுக்க, 14-டன் விறகு இல்லாமல் ஆகாது. கட்டைக்கரியிட்டு வேலைசெய்தால் இரும்பின் பட்டுபடி விசேஷப்பட்டு விலையாகாது. விறகுச்செலவுதான் இந்தியாவில் இரும்புகாய்ச்சத் தடையாயிருப்பது. இரும்புமண் ஏராளமாய் எவ்விடத்திலும் கிடைப்பதாயிருக்க, இந்தியாவில் நிலக்கரி வேண்டிய இடங்களிலெல்லாம் அகப்படாமல், சில குறித்தவிடங்களிலேயே கிடைக்கின்றது. அவ்விடங்களிற் கிடைக்கும் நிலக்கரிசொற்பமல்ல. 35,000 சதுரமயில் விஸ்தீரணத்துக்கும் மேற்பட்ட நிலக்கரிபற்றிய இடம் இருப்பதுநிஜம். நிலக்கரி கிடைக்கும் இடங்களாவன :—

(1) வாதா, கோதாவிரிப் பள்ளம்.
(2) ஸோன்நதி, அதன் உபநதிகள், இவைகளையடுத்த பள்ளம்.
(3) தாமுடநதி, அதன் உபநதிகள், இவைகளையடுத்த பள்ளம்,
(4) விந்தியமலைத்தொடரின் தாழ்வரை.
(5) இமயமலைத்தொடரின் தாழ்வரை

கூடியமட்டும் இவ்விடங்களில் துரைத்தனத்தாரும் ரயில்வேயாரும் நிலக்கரி தோண்டாமலிருக்கவில்லை. 1879—80-ம் வருஷத்தில் 15-லக்ஷம் டன், நிலக்கரி இநதியாவில் தேவையாயிருந்ததில், 10-லக்ஷம் டன் நிலக்கரி இந்தியாவில் உற்பத்தியானது. இப்புறம், நடந்த 14-வருஷங்களில் நிலக்கரி உற்பத்தியும் செலவும் இரட்டித்து, 1888—89-ம் வருஷத்தில் 20 லக்ஷம் டன் நிலக்கரி இந்தியாவில் உற்பத்தியாகிச் செலவானது மன்றிச் சுமார் 9-லக்ஷம் டன் நிலக்கரி வெளிச்சீமையிலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது.

இருப்பு வேலைக்கு நிலக்கரி அருகிற் கிடைப்பது அகத்தியமாயிருப்ப தன்றிச் சுண்ணும்புக்கல்லும் வேண்டியமட்டும் பக்கத்தி லிருந்தால் தான் இரும்புமண் தளர்ந்து உருகும். தீயைத்தாங்குங் களிமண்ணும் இருந் தால்தான் உலைகள் வீறல் இன்றிக் கெட்டிப்பட்டிருக்கும். இவ்விரண்டு பொருளும் இந்தியாவில் நிலக்கரி அகப்படும் இடங்களிற் பெரும்பான்மை கிடைப்பனவாம். ரயிலுக்கும் கடலுக்கும் நெருக்கமாயிருத்தல், நிலக் கரி சுண்ணும்பு வேண்டியன கிடைத்தல், இவ்விரண்டும் அவசியமான படியால், இரும்புவேலை லாபகரமாய் நடக்கக்கூடியது, இரும்புமண் கிடைக்கிற எல்லாவிடங்களிலு மல்ல, நிலக்கரி சுண்ணும்பு முதலியனவும் கிடைக்கக்கூடிய விடங்களில் மாத்திரம் ஆம். இச்சங்கதியைப் பற்றி மிஸ்டர் பால் சொல்வதாவது :—ராணிசஞ்ச் நிலக்கரி வெளியில் உயர்ந்த இரும்பும் எஃகும் காய்ச்சி யெடுக்கலாம். வேலையைச் சாக்கிரதையுடன் நடத் தினல், இங்கிலான்ட் சீமை இரும்புக்கும் மலிவாய் வங்காளத்தில் விலைப்ப டும் ஹஜரிபாக் ஜில்லாவில் பலமோ வெளியிலும் இதேபிரகாரம் வேலை நிறைவேறும். இம்மட்டும்வங்காளத்துக்கு ஆயிற்று. பம்பாய்க்கோவென்றுற் சந்தாவெளியில் வேலைசெய்தால், பம்பாயிலும், மத்திய மாகாணங்களிலும் சீமை இரும்புக்கும் மலிவான இரும்புகிடைக்கும். நெர்மதைநதி வெளி அஸ்ஸாமில் மேட்டு ஸ்தலம், இவ்விடங்களும் இப்படியே பயன்படும். மற் றைப்படி இந்தியாவில் எவ்விடத்தில் வேலைசெய்யினும் சீமை இரும்புக்கு ஈடு ஆகாதெனலாம். காப்டின் டவுன்ஷெண்டினுடைய அபிப்பிராய மாவது, ஹஸரிபாக் வெளிதான் எல்லாவற்றிற்கும் முதல்தரம். தென் இந் தியாவிற் சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு மண்மற்ற எந்த இடத்தையும்விட வி சேஷமானது; சேலத்தில் விறகுக்கு நிலக்கரிகள் கஷ்டமாணுலும், அக்கஷ் டத்தை எப்படியாவது வென்றுவிட வழியுளது. சேலத்தில் உயர்ந்தரகத்து இரும்பும் ரானிகஞ்ச், வாதாவெளிகளில் தாழ்ந்தரகத்து இரும்பும் வேலை செய்யும்படி அமைக்கலாமாம். நிலக்கரி கிடையாத விடங்களிற் காடுகள் இருக்கப்பெற்றுல் அக்காடுகளைச் சரியான ஏற்பாட்டில் வைத்து நடத்தி ஞல், கட்டைக்கரியைக்கொண்டே வேலையை நிரைவேற்றலாம் என, மிஸ் டர் பால் அபிப்பிராயப்படுகின்ருர். ஸர்ஜார்ஜ் மோல்ஸ்வர்த் சொற்படி கட் டைக்கரியால் வேலை நடத்தலாம். ஆனுல் மேற்பார்வை ஒழுங்காய் நடத்

தல் முக்கியம். டாக்டர் வாட்துரையின் இன முடிவான அபிப்பிராயமாவது, நாளைவரையில் உள்ள காலதேச வர்த்தமானங்களை யநுசரித்துப் போகுமட்டில், வங்காளம், ஜபல்பூர், சந்தாவெளிகளிலே இரும்புவேலை விசாலமாய் நடத்தி இலாபம் பெறலாம்.

சீமை இரும்புசாமானை வாங்குவதிற் சீமைக்கடை விலை ரூ. 100-ஆனால் அங்கிருந்து ஏற்றி இறக்கும் செலவும், கப்பற் செலவும் ரூ. 50-அதிகப்படுகின்றது. இது கண்டிப்பென்று அனுபோகப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர் அபிப்பிராயப்பட்டதாக டாக்டர்வாட் தமது டிக்ஷனெரிப்புத்தகத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார். ரயில் 1-மைல் நீளத்துக்கு இரும்பு ஸ்லீபர்களுக்குச் சீமையில் பட்டுபடி 2000 - பவுன், இந்தியாவில் இறங்க அதன் விலை ரூ. 31000, கப்பல் சார்ஜும், இறக்கும் சார்ஜும், செலவை ஜாஸ்திப்படுத்துகின்றன. இறங்கியபின் ரயில் சார்ஜும் மாற்று வட்டமும் சேர்ந்து இன்னும் 100-க்கு 50-சேர்கின்றது. சென்ற 30-வருஷத்தில் 150-கோடி ரூபாய் இரும்பு சீமையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்ததில், எடுப்புக்கூலிச்செலவு ரூ.50-கோடி பிடித்திருக்கும். இவ்வளவும் நம்நாட்டு இரும்பு ஆக இருந்திருந்தால், 50-கோடி ரூபாய் மீந்திருக்குமல்லவா? ரயில்வே முதல் முதல் போடும் முன்னேமே இருப்பு வேலைச்சாலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு நஷ்டம் நேரிட்டிராது! துரைத்தனத்தார் தமது நாட்டுக்கு வேண்டிய ரயில்வே வேலையைத் தாமேநடத்தினால் தப்பு ஆகாது. உப்பு, அபினி பயிரிடுகிற தொழிலைத் தம்சையில் வகித்த துரைகளுக்கு ரயில்வேலை யெடுத்தபின் அதைச்சார்ந்த இரும்புவேலையைக் கையாடுவதில் என்ன ஆக்ஷேபனை இருந்தது; இப்படியே ஆதியிலேயே நடந்திருந்தால் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நாட்டிலேயே விளைய வந்து கொண்டிருக்கும். கருமார் எத்தனையெயர் அத்தொழிலை நடத்திப் பிழைத்துவருவர். கருமார் தொழில் இந்தியாவில் அடியோடே அழிந்ததே!

இந்தியா கவர்மன்றார் நாட்டின் நன்மை நாடாது பராமரித்தார் எனல் முற்றும் மாளாது. அக்கறைப்பட்டுச் செலவிட்டு - பூமிக்குள் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றதை சோதனைசெய்யச் சர்வேயர்களை நியமித்து இரும்பு மண்ணுள்ள இடங்களை நிதானித்துக் குறித்துளர். வெளிப்பட்ட மண்களைச் சுட்டுச் சோதனைசெய்யச் செலவிட்டனர். அநேக கம்பெனிகளுக்கு ஆதாயம் காட்டி வேலைசெய்யத்தூண்டுதல் செய்தனர், கவர்மன்றருக்கு வேண்டிய சாமான்களை நாட்டிலேயே கொள்ளும்படி உத்தரவு செய்தனர். இவையெல்லாம் கருணை எண்ணத்தால் இயன்றதே. இவ்வளவு நற்சிந்தைக்குத் தக்கவாறு ஊக்கத்துடனும் உறுதியுடனும் முதல்முதல் ஒரே நோக்கமாய் முனைந்து நடவடிக்கை நடத்தாததனால், இடைப்பட்டுக் குடிகள் செய்த எத்தனங்கள் தோற்றுப்போய், பெருத்தவேலையெடுக்கும் புத்தியே இந்தியா

வில் தலையெடுக்காமல் முற்றுந்தவறிற்று. இந்த யத்நங்கள் தவறிய வழிகளை விவரிக்க நான் ஏற்றமையால் அப்படியே அவ்யத்நங்களை முறையாய் எடுத்து உதகரிப்பேன்.

சேலத்து இரும்பு வேளி :—(1825-61 இ.) 1825-ம் ஷூ த்தில் கவர்மன்ருரிடத்தில் மிஸ்டர் ஹீத் முன்பணம் பெற்று இந்தியா எஃகு, இரும்பு, க்ரோம் கம்பனி என்று பெயரிட்ட கம்பெனியை 1833-ம் ஷூத்தில் ஏற்படுத்தினர். தென் ஆற்காடு, கோயம்புத்தூர், மலையாளம், தென்கன்னடம், இந்த நான்கு ஜில்லாக்களிற் குத்தகைப் பாத்தியம் ஷை கம்பெனியார் பெற்றனர். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற் பரங்கிப்பேட்டையிலும், மலையாள ஜில்லாவிற் பேப்பூரிலும், சேலம் ஜில்லாவிற் பலபட்டியிலும் இரும்பு காய்ச்சி வேலை செய்யச் சூளையாபீசுகள் வைக்கப்பட்டன. இங்கே தேறிய எஃகு சிலாகிக்கப்பட்டு இங்லாண்டிற் செல்ஸீயில் அதற்கு ஒரு பண்டசாலையும்வைக்கப்பட்டது. மிஸ்டர்ஹீத் கூட்டிய கம்பெனியர் வேலையை மற்ருெரு கம்பெனியார் வாங்கி, இவர்கள் பரங்கிப்பேட்டையிலும் பேப்பூரிலும் 1858 ம்ஷூ வரையில் வேலை நடத்தினர். அவர்களுக்குக் கட்டை விறகும் கிளிஞ்சற் சுண்ணும்பும் 25-மைல் தூரத்திலிருந்து வரவேண்டியிருந்தது. இவ்வளவு அல்லாட்டமிருந்தும் அவர் செய்த வரார்ப்பு இரும்பை இங்லாண்டில் ஷெப்பீல்ட் கருமார் பார்த்து இங்கிலண்ட், ஸ்வீடன் இரும்புக்கும் உயர்ந்த தரம் என்னப்பட்டு எஃகு பண்ண டன் ½-பவுனுக்கு விலையானது மல்லாமல், இந்த இரும்பைக்கொண்டு ப்ரிடானியா குழாய் வாராவதியும் மெனேவாராவதியும் இங்லாண்டிற் கட்டப்பட்டன. அக்காலத்தில் விறகுக்கஷ்டம், போக்கு வரவுக்கஷ்டங்களன்றியும், கப்பல் ஏற்றும் கஷ்டமும் இருந்தது. வருஷத்தில் 4மீ தான் காய்ச்சல் வேலை நடக்கும். இதனுல் இரும்பு சீமைக்கு ஏறுவதில் இடையூறுகள் நேரிட்டுச் சிப்பந்திச் செலவு மிகுந்து, பங்குக்காரர்களுக்கு இலாபம் காட்டத்தவறினர். ஷெப்பீல்ட் கருமார் எதிர்பார்த்தபடி, இந்தியா இங்லாண்டுக்கு இரும்பு அனுப்பக்கூடியதுமின்று போய், 1860-61- ம் ஷூத்தில் பரங்கிப்பேட்டை வேலை ஓய்ந்தது.

2. பேபூர் இரும்புவேலை ஸ்தானம் :—1833-ம் ஷூத்தில் தொடங்கப்பட்டது. அடிக்கடி எஜமானர்கள் மாறினர். 1857-ம் ஷூத்தில் தேறிய இரும்பு, தம்வேலைக்கு உதவும்எனப் பீரங்கிப் பட்டாளத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ரோட்டுகள் சரியான நிலைமையில் இல்லாதபடியாலும், தூரத்தினின்று விறகுவரவேண்டி யிருந்தபடியாலும், இலங்கைத்தீவிலிருந்து கடல்வழியாய்க் கட்டை வரவேண்டியதாயிற்று. 1859-ம் ஷூத்தில் ஜெர்மானியவேலைக்காரர்கள் ஒதுங்கினர். 1861-ம் ஷூத்தில் வேலை திரும்பியும் செய்யப்பட்டதானுலும், பிற்பாடு வேலை நிறுத்தப்பட்டுப் போயிற்று. பொதுவாய்ச் சிந்தித்துப்பார்த்தால் இவர்கள்வைத்த முதற்பொருள் சொற்ப

மானதனுல் எப்போதும் விலேக்கு இரும்பு போய்க்கொண்டிருக்க வேண்டி யது தவறி, விறகுக்காக அவதிப்பட்டு இந்தக் கம்பெனி தோற்றது.

சென்ற 30 - வருடங்களிற் போக்கு வரவு அவதி எவ்வளவோ நீங்கிப் போயிற்று, விறகு அவதியும் நீங்கிற்று எனலாம். ஸிங்கரெனி நிலக்கரி வெளிக்கும் சேலத்துக்கும் டிராம்போட்டு நிலக்கரி கொண்டுபோனுல் நஷ்டம் வாராது. (ஈ-ஸ்ட் கோஸ்ட் ரெயில்வே முடிந்து வண்டி நெடுகலும்போகின்றது. டிராம்வே இன்றியே, நிலக்கரி சேலம் வெகுவாய்ச்சேர இடம் ஏற்பட்டு விட்டது) காப்டின் டவுன்ஷெண்ட் சொற்படி (பிக் இரும்பு) வார்ப்பு இரும்பு வேலேமட்டும் நடத்தல் பிரயோஜனப்படாது. இரும்பைச் சேர்ந்த சகலவேலேயும், அடித்த இரும்பு, இரும்புத்தகடு, நீராவிச்சுத்தி இப்பேர்ப்பட்ட முதன்மைபட்ட வேலே யந்திரங்களும் அமைந்த பெருத்த வேலேச்சாலே நடை பெற்றுல்தான் வேலேகூடிவரும். வேலே தொடங்கிக் கொஞ்ச வருஷத்திற்கு லாபம் எதிர்பார்க்கக் கூடாதுதான். இந்தச் சந்தர்ப்ப பந்தத்தால் ரெயில் கம்பெனியார்க்குக் குறித்தவட்டி வருமானத்தினின்று கிடையாதா ? கவர்மன்ருர் போட்டுக் கொடுப்பதுபோல, நஷ்டப்பிராப்திக்கு இடம் இல்லாதாயின் முதல்போட நாட்டார் ஏற்படுவர், பிற்பாடு இலாபத்துக்கு வேலே நடக்கும்.

3. 1894—ம் வருடத்தில் செங்கல்பட்டுஜில்லா இரும்புமண்ணேக் காய்ச்ச ஒருகம்பெனிபுறப்பட்டது. அப்போதும் விறகு அவதியே எதிரிட்டது. கோதாவரிக்கரியை எதிர்பார்த்தார்கள், அதற்கு வேண்டிய முதல் சேராமல் கம்பெனி மறைந்தது. மதிராஸுக்கு வருடத்தில் சீமை இரும்பு—18 லக்ஷம் ரூபாய்க்கு இறங்குகிறது.

4. இனிமேல் வங்காளப்பக்கத்துப் பேச்சை எடுப்போம். நிலக்கரியும் இரும்புமண்ணும் சேர்ந்துகிடைக்கின்ற இடங்களாவன, பீர்பம் ஜில்லா, ஹஸரிபாச்ஜில்லா, ராணிகஞ்சஜில்லா. இந்திரநாராயண சர்ம என்ற ஒருவர் 1774-ம் வருடத்தில் பீர்பம் இரும்பு பாத்தியத்திற்காக வருடம்-1-க்கு ரூ. 5,000 கட்ட ஒப்பி மனுப்பண்ணிஞர். அதற்குக் குத்தகை நிறைவேறவில்லே.

5. பர்ட்வானுக்கு மேற்கேயுள்ள ஜில்லாக்களில் இரும்புவேலேசெய்ய மோட்அண்ட்பார்க்வர் என்னும் கம்பெனியாரும், பீர்பம், பசடேஜில்லாவிற் சிலவிடங்களில் இரும்புசெய்ய ஸம்மர் அண்ட ஹிட்லி என்றகம்பெனியாரும் உத்தரவுபெற்றுச் சீமைவிலேக்கு வரி தள்ளி விலேக்கு இரும்பு கொடுத்துவர ஏற்றனர். சீமையிலிருந்து குண்டுகளும் ஷெல்களும் கல்கத்தாவிற் சேர எவ்வளவு பிடிக்குமோ அதற்கு முக்கால்விலேக்கு அவற்றைத் தாங்கள் போடுவதாய் மோட் அண்ட்கம்பனியார் ஒப்பினர். 15,000 ரூபா முன்பணம் கவர்ன்மன்ருரிடத்தில் வாங்கி 1779ம் வருடம் முதல் 1789ம் வருடம் வரையில் வேலேநடத்தினர். 1789-ம் வருடத்திற் குண்டுசாமான் வேலே கைவிடப்பட்டு

1795 ம் வருத்திற் குத்தகையும் ஓய்ந்தது. வேலை நடந்துவந்த காலங்களிற் கல்கத்தாவிற் சீமை இரும்பு மணங்கு ஒன்றுக்கு 10 ரூபா யாக, நாட்டு இரும்புரூ. 5-க்கு விற்றது.

6. 1854-ம் வருத்தில் - பீர்பம் இரும்பின் நிர்வாகத்தைப்பற்றி நிய மிக்கப்பட்ட டாக்டர் ஓல்டாம் விறகுநயமில்லாமையைப்பற்றி பீர்பம் இரு ம்பை ஆதரிக்கவில்லையென்று ரிப்போர்ட்டு செய்தார். இப்படி ரிப்போர்ட் டாயிருந்ததை லக்ஷயம் செய்யாமலே மாகே கம்பெனியார்-1855வருத்தில் பீர்பம் இரும்புவேலைக் கூட்டம் ஒன்றைச்கிளப்பி, அவர்கள் விட்ட இரும்பு சரியான தென்று பாஸ்செய்யப்பட்டது.

1858 ம் வருத்தில் மிஸ்டர் ஸோவர்பியும் விரோதமாக அபிப்பிராயம் வெளியிட்டதற்கு மாகேகம்பெனியார் சமாதானம் காட்டினர். தினம் 1-க்கு 2 டன் இரும்பு. செய்யமுடியும் ; டன் 1 - க்கு ரூபா 37 விலைப்படும் என்று இவ்வளவுக்கும் வேலை அடிக்கடி தடைப்பட்டு 1860 - ம் வருத் தில் மிஸ்டர் **பிளான்போர்ட்** இன்னும் விசேஷமுதல் இட்டு வேலை நடந் தால் பட்டுபடி குறையும், நஷ்டம் நேரிடாது, சீமை இரும்புக்கும் நய மாக முடியும், வேலையான இரும்பு சீமை இரும்புக்கும் திறமை, அவ்விட த்து இரும்பு மண், கரி, சுண்ணும்பு இவைகள் சாதாரணவேலைக்குப் போது மானது, விரிவாய வேலை செய்யப்பெறின் போதாது என்று ரிப்போர்ட் செய் தார். இவ்வளவுக்கும் வேலை நின்றது. 1875-ம் வருத்தில் பர்ன் கம்பெனி யார் திரும்பியும் வேலையில் இறங்கி அவர்களும் பிற்பாடு விட்டுவிட்டனர். பீர்பம் வெளிவேலை நடவாததற்கு விறகு அவதியேகாரணம், விறகு அவதி முன்னுக்கு இப்பொழுது ஜாஸ்தி. ராணிகஞ்சைவிட ஜாஸ்தி இரும்பு மண் உடையதாயினும், ராணிகஞ்சில் நிலக்கரிச் சகாயமானது பற்றி, பீர்பம் இரும்பு தோற்றது.

7. **ராணிகஞ்சவேலி**:—வங்காள இரும்புகம்பெனி ஒன்று 1874 - ம் வருத்தில் உண்டாய் 1879 - ம் வருத்திற் ஓய்ந்தது. 10 லக்ஷம் முதல் வைத்தது சுத்தமாய்ப் போதாமற் போய், எடுத்த நிலத்துக்குக் கிரயம் கொடுத்ததில் முதல் பின்னப்பட்டது. நயமாய்க் குடிகளிடத்தில் முதல் எழுப்பப் பார்த்தும் முடியாமற் கடுமையான வட்டிக்குக்கடன் வாங்க நே ரிட்டது. வார்ப்படம் வேண்டியது கவர்மன்ருர் விலைக்கு வாங்கியும் பொருள் சுருங்கி, கூலிக்காரர்க்குக் கூலி நிர்வாகம் செய்யப்படாமல், பங் குக்காரர்களுடைய பொருள் அழிந்தது. இரும்புமண் முதல்தரம், சுண்ணு ம்பு நீறு, நிலக்கரி வேண்டியது கிடைத்தது, 12700 டன் வார்ப்பு இரும்பு இவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இரும்புமண் 37 டன், கரி 27 டன், சுண்ணும்பு 23 டன், இவற்றைக்கொண்டு 20 டன் வார்ப்புஇரும்பு கிடைத்தது. 100 க்கு 22 ஆகத்தேறியதாம், நிரவலில் டன் 1 க்குப் பட்டுபடி ரூபா 40 ஆயிற்று

ரூபா 33 வரைக்கும் குறையக்கூடியதா யிருந்தது. மிஸ்டர் பால் சொற்படி, வெளிச்சீமை இரும்பைவிட, திறமையாயும் நயமாயும் முடிந்திருக்கும், பொருள் உதவிஅற்றுக் கேடுற்றது. சொற்ப முதல் வைத்ததால் இலாபம் கிடைக்காது போனதும் மற்றப்படி விரோதம் இருக்கவில்லை என்பதும் மேற்காட்டினடவுன் ஷெண்டினுடைய அபிப்பிராயம்.

3 ஷூ பொறுத்து இந்த வேலைத்தலத்துக்குப் **பாரகோர் வேலை** எனப் பெயரிட்டு, கவர்மன்றூர் விசாரணையை வகித்து மிஸ்டர் ஆர். வீ. ஷவார்ட்ஸ் வேலைபார்க்க நியமிக்கப்பட்டார். 1884-ம் ஷூத்தில் தீக்காற்று உலை ஒன்று கட்டி வேலை நடந்ததில் 1889-ம்ஷூ வரையில் 30000 டன் இரும்புக்கும் அதிகமாய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அப்படியே இன்னும் ஓர் உலை வைத்து ஷூ 1 க்கு 15000 டன் முதல் 20000 வரையில் நிறைவேறுகின்றது. குழாய், ரயில்வே, ஸ்லீபர், வாராவதி ஸ்தம்பங்கள், இரும்புச் சித்திரவேலை, ரயில் இருசுப்பெட்டி, விவசாயக்கருவி இவைகளெல்லாம் நிறைவேறி வருகின்றன. ஐரோப்பாவில் நடக்கும் முறைப்படி விசேஷமாய் இரும்பு இந்தியாவில் ஆகலாம் என்றற்கு இந்த வேலைத்தலமே நல்லருசுவாம். 1889-ம் ஷூத்துக்கு இப்புறம் கவர்மன்றூர் நியமனப்படி இன்னொரு கம்பெனியார் இந்த வேலையை நடத்தி வருகின்றூர்.

8. **ஜபல்பூர் ஜில்லா வேளி.** மிஸ்டர் ஓல்பொட்ஸ் என்ற ஒருவர்க்குப் பாத்தியம் கொடுபட்டு அவர் ஐரோப்பிய முறைப்படி கட்டைக்கரியால் இரும்பு காய்ச்சப்பார்த்து வருகின்றூர். இதன் பக்கத்தில் உமரியா நிலக்கரி வேலை தொடங்கியிருக்கின்றது. ஜபல்பூருக்கு வட கிழக்கில் உள்ள இரும்பு மண் வேலை சீக்கிரத்தில் ஆரம்பம் ஆம்.

9. **தெண்டர்கேர ஓமர்பனி இரும்புக்கனிகள், மோபனி நிலக்கரிக்கனி:** இவற்றில் வேலை செய்யும்படி நிர்மதை இரும்பு, நிலக்கரிக்கம்பெனியார்க்கு உத்தரவு கிடைத்திருக்கின்றது. ஜபல்பூருக்கு ரயில்பாதை போட்ட தேதி முதல் 5-வருஷத்துக்குள் 5000 - டன் இரும்புக்குக் குறையாமல் இரும்பு எடுத்துக்காட்டவேண்டிய நிபந்தனையிருந்தும், இரும்பு வேலையை இக்கம்பெனியார் இன்னும் ஆரம்பிக்க வில்லை. இவ்விடத்து இரும்பு மண் மிகுந்த பலிதகரமானது. சுதேச முறைப்படி இவ்விடத்து மண்ணைக்காய்ச்சியெடுத்த இரும்பிட்டு 1830 - ம் ஷூத்திலேயே ஸாகர்க்கு சமீபத்திலுள்ள **பியஸ்**நதியின்மேல் தொங்குவாராவதி கட்டப்பட்டது.

10. **சண்டாஜில்லா இரும்பு**:—இவ்விடத்து மண்ணில் மற்ற விடங்களைவிட, ஜாஸ்தி இரும்பு கிடைக்கக்கூடியது; பாஸ்பரஸ் (நிபாக்கினி) கலந்திராதிருப்பது இதன் பெருமை. இந்த மண்ணைச்சோதிக்கும்படி மிஸ்டர் நீஸ்க்கு கவர்மன்றூர் உத்தரவு செய்தனர். 1875 - ம் ஷூத்தில்

முதல்முதல் சோதித்ததிற் நிலக்கரிச் சாம்பல் கலவை மிகுந்து உருகத் தவறிற்று. இரண்டாந்தரம் சோதனை நடந்தபொழுது, ஒருவாறு குணந் தான். இவ்விடத்து இரும்புமண் சிறந்ததே, அங்கே கிடைக்கிற **வரோரா** நிலக்கரி சிலாக்கியமன்று. ராணிகஞ்சு நிலக்கரி அவ்வளவு கரி இதனில் தேற வில்லை. நீறுபூப்பது ஜாஸ்தி. **வரதா** நதிப்பள்ளத்தில் உயர்ந்த ரகத்து நிலம் கரி அகப்படும். அக்கரியை வருத்தி வேலைசெயின், இரும்பு கைகூடும் என்று காப்டின் டவுன் ஷெண்ட் நம்புகின்றார்.

11. **மத்திய விந்தியாவில் நீர்மதைப்பள்ளம்.** இந்தியா கவர்மென்டார் ஆதரவு அடைந்து இரும்பு வேலைச்சாலை ஒன்றைவைக்கக் கர்நல் கீடிங்ஸ் பார்த்தனர். அவரை ஸ்வீடனுக்குப்போய் அவ்விடத்துவேலை முறைகளை யறிந்து வரும்படி ஸடேட் செக்ரடெரி ஏவினர். மிதாண்டர் என்ற எஞ்சினியரை 1861 - ம் ௵த்தில் அழைத்து வந்தார். கட்டைக்கரியை எரித்தனர், உருக்குச்சுண்ணம் நெருக்கத்திற் கிடைத்ததும் சௌகரியமாயிற்று. காற்று உலை, உருளும் மில்கள், கட்டைக்கரியடுப்புகள், சூளைகள், எல்லாம் கட்டப்பட்டன. 2-லக்ஷ ரூபாய் விரயமானபின், இன்னும் செலவு செய்யக் கவர்மென்டார் அரைமனதுப்பட்டு, எஞ்சினீர் மிதாண்டர்க்கு ஐரோப்பிய உதவிகள் நியமித்துக்கொடுக்காது, 1864 - ம் ௵த்தில் இந்தியாவைவிட்டு ஒழிந்தார். மீதிநின்றது 5000 - ரூபாய்க்குக்கூட விலையாகவில்லை.

டி. ஆர். இராமநாதையர்.

(இன்னும் வரும்.)

தனிப்பாசுரத்தொகை.

XXXVIII. நூல்.

சீலஞ் சிறந்தொளிர் நூலென் பதுதா
னியற்கைப் பொருள்களி னினிய காட்சியாம்
பெயற்கார் சூழீஇமழை பெய்தலுங் கற்றோ
ருள்ளச் செறுவி னுறுவிதை முளைத்துத்
தள்ளரும் பயிராய்த் தழைத்துக் கவியெனுங்
கதிர்க்குலை யீன்று கவின்றொடர் நிலைப்படூஉ
முதிர்ச்சிசால் புலவர் முற்களஞ் சென்றவட்
சொல்லினி தாய்ந்தபின் றொகுத்துய்த் திட்டால்
வில்லமே யன்றோ வென்போ வியர்க்கு ?
மாணவர் மனக்குடி பேணுபுத் தகமும்
பாவல வண்டர் படிதே மலரு

மாவலி ஞடுநர்க் கன்புறு பொழிலுங்
கனிவுசேர் காரண குருவும்
பனுவ லென்னப் பகருமஃ தன்றோ ?

XXXIX. மாணவன்.

தந்தைக் குதவுந் தனிமகன் போல
விந்தைக் களத்தின் மேதக வெய்தியுந்
தலைவனை விழையுந் தலைமகள் புரையக்
கலைவலா சானைக் கண்டுகளி சிறந்து
முருவைவிட் டகலா வொண்ணிழ லொப்பக்
குருவை யடுத்துக் குற்றேவல் செய்தும்
பரமனை வழிபடூஉம் பத்தன் மானக்
குரவனை மனத்திற் கொண்டு துதித்துங்
கார்பெயச் செழிக்குங் கழனி கடுப்ப
வேர்பெறு மவன்சொலை யினிதுள மடுத்து
மரசற் கிறையிடு மவன்குடி யியையப்
பரசுபு நற்பதம் பைம்பொன் கொடுத்தும்
மன்னுந னேநன் மாணவ
னென்ன வகுத்தன ரியல்புணர்ந் தோரே.

XL. தொழில்.

மன்பே ருலக மண்டிணி ஞாலத்
தன்பின் வணங்கி யாற்றலா னன்றே
தொழிலெனப் பெற்றனை ? விழுமிய துணையே !
நுன்றன் சிறப்பை நுனித்தறி கிலர்சில
ரொன்றலி லுரைபல வுரையா நின்றனர்.
ஓவா விலம்பா டுறினும் புன்றொழி
லாவா கொடிதென் றறிந்து தான்றனி
நற்றொழில் புரிதலே நன்றிது நிற்க.
மற்றினி யொருவன் மகிழ்ந்துமேற் கொண்ட
தொழிலினைப் பிறர்தா மிழிவெனக் கூறினுங்
கைவிட லீயான் கருந்தொழின் முடிக்குமேன்
மெய்வலி யொடுமவன் வீற்றுவள முடையா
னீதொரு தலையென் றியம்புவர்
மூதறி வுடைய முத்தமிழ் வாணரே.

பரிதிமாற்கலைஞன்.

கசாபியான்கா. *

நீலநதிக் கரையதனி னேர்ந்தபெருஞ் சண்டையிலே
பாலனொரு பதின்மூன்று பருவத்தான் ருதைமொழி
மேலதெனக் கொளுமுளத்தான் மேன்மையுடை யான்றனக்குக்
காலவிதி வசத்தாலோர் கனல்விபத்து நேர்ந்ததுவால். (க)

ஆங்கிலவர் பலர்சூழ்ந்தே யழகாகக் கடலின்மே
னீங்கலிலாத் தொழிலினராய்க் கரையருகே நின்றுகொண்டு
தூங்காமிற் றுங்கலத்தைத் தூண்டினரால் லோரியன்டும் †
பாங்காகப் படர்ந்ததுவாற் பாராவா ரத்தின்மேல். (உ)

சென்றதனிக் கப்பலின்கீழ்த் தீப்பற்றிக் கொண்டதனு
லன்றவர்க ளவ்வனலை யவிப்பதற்கோர் சூழ்ச்சிகொள
நின்றனரா லப்போழ்து நெடுநெடென மீகாமன்
சென்றனனுற் கப்பலின்கீழ்ச் சீர்திருத்தஞ் செய்வதற்கே. (௩)

செல்லுகின்ற மாலுமிதன் சீரான புத்திரனை
மெல்லத்த னருகழைத்து வீரமுட னிவ்விடத்தே
சொல்லும்வரை நில்லென்று சொல்லிக்கீழ்த் தட்டினுக்கே
பொல்லையினி லகன்றனனு லூக்கமுட னனரணிக்க. (௪)

தீயுமதி கரித்துமரக் கலத்திலுள செய்யகொடி
பாயுமுத லனைத்தினிலும் பற்றியதோ டமையாம
லாயுமதி யுடையதொழி லாளர்தமைச் சுற்றியவர்
வீயும்வகை செய்ததனுல் வீரர்மிக வெருண்டிட்டார். (ரு)

வெருண்டவந்தத் திறலுடைய வீரர்களிற் சில்லோர்க
ளுருண்டனர்க டண்கடலி லுதவியொரு வருமின்மை
தெருண்டனராய்த் தீக்கிரையா ஞர்கள்சில சிலைவீரர்
மருண்டசிலர் வாய்பிளந்த வண்ணந்தம் முயிர்நீத்தார். (௬)

அந்தோவம் மரக்கலந்தா னழல்பற்றி யவிவதுகண்
டந்தோவந் தோவென்றே யலறுபுகூ யவரவர்கள்
முந்தார்வத் தொடுஞ்சென்ருர் மொழிபிறழா மேனின்ற
மைந்தனைக்கூ யுயிரோம்ப வருதியென வழைத்திலரால். (எ)

---

* Casabianca. † L'orient (the name of the Ship.)

கப்பலின்கீழ்ச் சென்றவன்றன் காண்முளையின் றனக்காருந்
துப்பின்றி யிருந்ததனூற் றூய்மையுடை மனத்தினனு
யொப்பில்லா னிவனென்றே யுலகுபுகழ்ந் துரைக்கும்வித
மெய்ப்பதட்ட மொன்றுமின்றி வீரமுட னின்றிருந்தான். (அ)

காசபியன் காவெனுமக் காளையவன் ருதைசொலை
நேசமுட னேபோற்ற நின்றனனூற் றனைச்சுற்றி
வீசுமன லொழுங்கினையும் வில்லிடுமொண் சுடரினையும்
பேசரிய புகையினையுங் கண்டுமிடம் பிறழ்ந்திலனுல். (கூ)

மூற்றியவோர் சனியொழிய முறைதவறித் தீவளியா
னற்காயு முதிர்ந்திடுமிந் நானிலத்தென் ருன்றோர்கள்
சொற்றமொழிக் கிலக்கியமாய்ச் சுடர்தணிப்பான் கப்பலின்கீ
ழுற்றபெருந் தன்மையுடை மாலுமிதன் னுயிர்துறந்தான், (க0)

உற்றதிருத் தாதையினை யூக்கமுட னுடல்வலியும்
பெற்றுநிலத் துதித்தவந்தப் பிள்ளையொரு முறைவிளித்து
முற்றுவனுன் கணத்தென்று மொழிந்தனையெற் கெந்தாய்நீ
சொற்றபணி முடிந்ததுவோ சொல்லென்று வேண்டினனுல். (கக)

நெருப்புமதி கரித்ததுவா னின்றவிடம் பெயர்ந்திலெனுற்
பருப்பதத்தை நிகர்தோளாய் பரிவுடனே யெனையீன்றோய்
திருப்பதத்தைத் தாங்குகின்றேன் சேயன்க சாபியன்கா
விருப்புடனீ ரெனக்கின்னே விடையளித்திர் விரைந்தையா! (கஉ)

ஐங்குரவர் தம்மாணை மறுத்தலெழ கன்றென்று
பங்கமிலா நெஞ்சத்துப் பதித்தவனு தலினுலே
பொங்குபெரு நெருப்பினிலே போக்கினுன் றன்னுயிரைக்
கங்கில்பே ரன்புடைய காசபியன் காவென்பான். (கங)

தவஞ்செய்து பெற்றமகன் றன்ருதைக் காற்றுகைம்மா
றிவன்றந்தை யென்னேற்ருன் கொல்லென்னு மேற்றமொழி
யவன்றந்தைக் காற்றினனு யாருயிர்போ யொழியமிகுந்
துவந்தங்கி யிறையுண்டவ் வுததியினிற் சொரிந்தனனுல், (கச)

முற்றும்.

சி. எஸ், சோக்கலிங்கம் பிள்ளை.

வானம்பாடி. *

1. வாழி களிமிகு ஞானியே வாழி! நீ
வானகப் புள்ளலேயே!
யாழென நின்மன முற்றுமு னெண்ணு
திசையின் மழைபொழிவாய்!
வாழிடம் வானகமோ? மற்றஃ ததன்புறமோ?

2. நாடாது பூமியை விட்டே நிமிர்தீயி
னற்சுடர் போன்றுநீயும்
வாடாது வானக நீலக் கடலினின்
மன்னிமேன் மேற்புகுவாய்!
பாடியே நீயெழுவாய்! மேலெழப் பாடிடுவாய்!

3. சூழ்ந்திடு மேகமும் வெள்ளியின் சோதியைத்
துன்னி மிகவிளங்க
ஆழ்ந்திடுஞ் சூரியன் பொன்னொளி யின்மிதந்
தாடுவை நீதுலங்க
தாழ்ந்த வுருவொழிந்தே ஏர்ந்த களிப்பெனவே!

4. கூர்கதி ரோடு விளங்கிய வெள்ளியைக்
கண்ணுற் றிருக்குங்காலே
சேர்வெண் ணுதய நெருங்கிய போதது
தேய்ந்திட நாங்களதைத்
தேர்வோ மிருப்பதென்றே - அது - தெற்ற மறைந்திடினும்,

5. சுற்றிலுஞ் சூழ்ந்தசெம் மாலேயு மிப்போது
தானுக வேகமாய
முற்ற வெளிச்சமே யாக மறைந்தவம்
மீனம்போ னீமறைய;
தெற்ற மறைந்திடினும்-நின்-தேனிசை கேட்டிடுவோம்!

6. விண்ணினில் விண்மீன மெல்லாம் விளங்கத்
தனிமுகில் விட்டுநின்றே
வெண்மதி தண்ணொளி வாரி வழங்கிட
வானக மூழ்கும்! இன்றே
மண்ணகம் விண்வரையு நின்னிசையா னிறையும்.

---

* Translated from Shelley's 'Ode to Skylark'

7. யாரோநீ யென்றே யறிந்திலோம் யாமுன்னை
யொத்ததுங் கண்டறியோங்
காரென நின்னிட நின்றே பொழிந்திடுங்
கான மழையினைப்போன்ம்
பாருறு வின்மழையிற் பெருகுந் துளியழகோ?

8. இன்பதுன் பங்க ளிழைத்திடு முண்மையைக்
கேளா வுலகத்தினோர்
முன்பரி வோடவை கேட்டிட வேவரத்
தானாகப் பாடியவோர்
தன்கருத் தின்னொளியி லாழ்ந்த கவியெனவே!

9. ஒப்பின்மா டத்தி லுயர்குடிக் கன்னிகை
தன்விர கந்தணிக்க
விப்புவி யெல்லா மடங்கிய வேளையிற்
சுற்றும் பொழில்வழியத்
தப்பறு காதலினின் ருழிசை பாடுநள்போல்!

10. தன்னை மறைத்திடும் புல்லொடு பூவின்கீழ்ச்
சார்ந்தினி தாவிருந்து
மின்னிடுந் தன்னொளி யின்னகை யோடுகண்
காணுத போதுமினத்
துன்னும் பனியவலிற் பொன்னொளி மின்மினிபோல்

11. உற்ற விலைமறைத் தோர்வீ டெனச்செய
வோகையொ டாங்குவந்து
பெற்ற விதழ்பிரித் தோர்முத்த மிட்ட
பனிக்காற்றைத் தான்மறந்து
முற்று மயக்கிடுநல் வாசரோ ஜாமலர்போல்!

12. புல்வி னுனியில் விழுந்தொலி சேர்ந்த
வசந்தத் துளிகளுமே
புல்லு மழையா லெழுந்திடும் பூவுமற்
றெவ்வித வின்பத்தினு
மொல்லுங்கம் பீரத்தினு லோங்கிடு நின்னிசையே!

13. பட்சியே நீபா ஞானியே யாயினுங்
கற்பிநின் னின்கருத்தை
மெச்சிடுங் காதலி னும்மன்றிக் கள்ளினு
மித்தகைத் தேவகான
நிச்சய மாயென்றுநாம்-நேர்ந்திடக் கேட்டிலமே!

14. விவாகசந் தோஷத்திற் பாடிடு மங்களம்
வெற்றியின் மங்களமுந்
தவாதே யிசைத்திடு நின்னிசை யின்முன்னே
தாம்பகட் டாகுமன்றே ?
எவற்றே வவையிற்றிலோ ரிருங்குறை தோன்றுவதே !

15. எந்தப் பொருள்களின் னின்னிசைக் கூற்று
மியம்புவாய் நீயெமக்கே
எந்த வயல்க ளலேகண் மலேகளோ
எவ்விண் வெளிவடிவம் ?
சொந்த வினவிருப்போ துன்பறி யாமைகொலோ ?

16. நின்றூய வாவ னிறைந்திடு மின்பத்திற்
சோர்வென்ப தொன்றுமிரா
தென்றென்றுந் துன்பத்தின் சாயலு நின்னிடை
யெய்தவொண் ணுதுபுள்ளே !
நன்றுகக் காதல்கொள்வோய் காதற் றெவிட்டறியாய் !

17. தூங்கி யிருப்பினுந் தூங்கா விழிப்பினு
மாதியந் தங்களினே
நாங்க ளறிந்ததைக் காட்டிலு நீமிக
நன்று யறிந்திருப்பாய் !
ஆங்கன்றே னின்னிசைதா னுரு யொழுகலெவன் ?

18. சென்ற தெதிர்வதைப் பார்த்திருப் போநாங்கள்
சோர்வோ மிலாததெண்ணி
நன்றுகச் சந்தோஷத் தோடு நகைப்பிலு
நாமொழி யோம்வருத்த
மென்று மினியவிசை துன்பினேச் சொல்வதன்றே ?

19. பிறரை வெறுத்தல் பெருமை களேப்பயந்
தன்னே யொழித்திடுவோம்
பறமொன்றுஞ் செய்யாது மாருட ரெல்லாம்
விசன மொழிப்பினுநா
முறுதலு மெப்படியோ வொப்பிலா நின்களிப்பே ?

20. இன்ப மிழைத்திடு மெவ்விசை யோசைக்கு
நின்னிசை மேலிசைக்கும் !
நின்பாட லெந்நூல் களிலு மிலாததோர்
நற்பயன் முன்கொடுக்கு
மென்போலும் பாவலர்க்கே ! மண்ணே யிகழ்ந்தவனே !

21. நின்னுளங் கண்டே களித்திடு மின்பத்தி
னீபாதி யெற்குரைத்தி
யின்னிசைப் போதையி னுலென் னிதழ்நின்
றெழுந்திடு நல்லிசையை
யுன்னிசை நாடுமென்போ லுலகமு நாடிடுமே!

என். எஸ். அருணசல ஐயர்.

காதம்பரி.

ஆறம் அத்தியாயம்.

வேடர்கோடுமை.

அப்பெரு வேடச்சேனையின் இடையில் இளமைப்பருவத்தனுய், இரும்பினுற் செய்ததுபோல் அதி கடினமான தேகத்தினனுய், வேறு சன்மமெடுத்துவந்த 'ஏகலவியன்' போல்பவனுய், அரும்புகட்டிய மீசையை வகித்தலாற் புதிய மதரேகையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கபோலச்சுவருடைய இளங் கஜேந்திரன் போல்பவனுய், கருங்குவளைபோற் சியாமளமான சரீரகாந்தியின் பிரவாகத்தினுல் யமுனுசலத்தினுல் வனத்தை நிறைப்பவன் போல்பவனுய், தோளின்மீது பரவிய மிகச்சுருண்ட நுனியையுடைய தலைமயிரால் கஜமதத்தினுல் மலினமான சடைகளுடன் கூடிய சிங்கத்தை யொத்தவனுய், நீண்ட நெற்றியனுய், உன்னதமான கூரிய மூக்குடையவனுய், ஒரு காதிலிட்ட நாகரத்தினத்தின்செக்கச்சிவேலென்னுங் ஒளியினுல்மிகுதியாய்ச் சிவப்படைந்த இடது விலாவில் இலையிற் படுக்கும் வழக்கத்தினுல் ஒட்டிய தளிர்களினது சிவப்பின் சோபையை வகிப்பவனுய், அப்பொழுது கொன்ற கஜகபோலத்தினின்றெடுத்த ஏழிலம்பாலையின் வாசனையை வகிக்கும் மதத்தினுல் மணங்கமழ்காரகிற் சேற்றுற்போலும் தேகத்திற் பூச்சுடையவனுய், அவன்றலைக்குமேல் அவ்வாசனையால் மயங்கி மயிற்றேகைக்குடையென்னப் பிரமிக்கும் வண்டினத்தால் தமாலத்தளிர்களாற் போலும் மறைவுபட்ட வெயிலுடையனுய், புபவலியால் செயிக்கப்பட்டுப் பயத்துடன் சேவிக்கும் விந்தியாடவியால் அசையும் காதணித்தளிர்களைக்கொண்டு கையினுற்போலும் துடைக்கப்பட்ட கபோல வியர்வை யுடையவனுய், மானினத்தினழிவு நிசியின் ஸந்தியைப்போல் மிகுதியும் சிவப்புற்று உதிரத்தால் நனைந்தது போன்ற கண்களால் திசைகளைச் சிவக்கச்செய்பவனுய், முழங்கால்வரை தொங்குவனவாய் யானைத்துதிக்கையை அளவெடுத்துச் செய்தனபோன்ற

சண்டிகைக்கு ருதிரபலிகொடுப்பதனிமித்தம் அடிக்கடி தீட்டிய சஸ்திரங்களாற் கீறுண்டு மேடு பள்ளமான முன் பாகங்களையுடைய இருகைகளாற் சோபையுற்றவனாய், இடையிடையிலொட்டிய சிறிதுலர்ந்த மானுதிரத்தின் துளியுடன் கூடிய வியர்வை நீர்த்திவலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ள விந்தியவரைபோல் அகன்ற மார்பினாற் குன்றிமணிகளுடன் கூடிய கஜமத்தக முத்துக்களாலான ஆபரணத்தினாற் போலும் விளங்குபவனாய், அடிக்கடி மற்போர் பழகுவதனாற் சிறுத்த இடையுடையவனாய், இருதொடைகளால் யானைமதம்பட்டு மங்கிய இரண்டு கற்றூண் முளைகளைப்பரிகசிப்பவன் போல்பவனாய், அரக்குச்சிவப்பான பட்டையுடுத்தவனாய், காரணமிலாது கொடிய தன்மையினால் மும்மடிப்பையடைந்து பயங்கரமான புருவத்தினாற் குடிலமான நெற்றியில் மிகுந்த பக்தியுடன் ஆராதிக்கப்பெற்ற பார்வதியால் "என்மனிதனிவன்" என்று திரிசூலத்தினால் அடையாளம் பண்ணப்பட்டவன் போல்பவனாய், பழக்கப்பெற்றுக் கூடத்தொடர்வனவாயும் களைப்பினால் வெகுதூரத்திற் பின் வருவனவாயும் சுபாவமாய்ச் சிவந்திருத்தலின் உலர்ந்திருந்தாலும் மானிரத்தத்தைப் பெருகவிடுவனபோன்ற நாபுகளாற் சிரமத்தைத் தெரிவிப்பனவாயும் வாய்திறந்திருத்தலின் நன்குகாணப்படும் பற்களினொளிகளையுடைய மேலுதட்டின் பாகங்களைப் பல்லிடுக்கிலொட்டிய சிம்மத்தின்சடைகளைப்போல் வகிப்பனவாயும் பெருஞ்சோழிமாலைசூடிய கழுத்துடையனவாயும் மகாவராகங்களின் கடைப்பற்கடிகளால் தளர்ச்சியுற்ற சிறிய உடலுடையனவாயும் மிகுந்தவலிமையுடைமையால் சடைமுளையாத சிம்மக்குட்டிகள் போன்றனவாயும் மான்பேடுகளுக்கு வைதவ்யம் கொடுப்பதில் தேர்ந்தனவாயும் பல வர்ணங்களுடையனவாயு முள்ள நாய்களாலும் பெரியனவாதலிற் சிம்மங்களுக் கபயங் கொடுக்கும்படி யாசிக்கவந்த பெண்சிம்மங்களோவென்றையுறக்கூடிய பெண்நாய்களாலும் தொடரப்பெற்றவனாய், சிலராற் சமரீவால்களையும் கஜதந்தங்களையும் எடுத்துக்கொண்டும் சிலரால் தேன்நிறைந்த இலைத்தொன்னைகளுடனும் சிலராற் சிம்மங்கள்போற் கஜகும்ப முத்துக்குவியல்களைக் கையில்வகித்தும் சிலரால் அரக்கர்கள்போல் மாம்சத்தை எடுத்துக்கொண்டும் சிலராற் பூதங்கள்போற் சிங்கத்தின் தோலையுடுத்திக்கொண்டும் சிலரால் க்ஷபணகர்கள் போல் மயில்தோகையை வகித்துக்கொண்டும் சிலராற் குழந்தைகள்போல் காக்கையிறகைச் செருகிக்கொண்டும் சிலராற் கிருஷ்ணன் நடத்தையை காண்பிப்பவர்போற் பிடுங்கி எடுத்த கஜதந்தங்களுடனும் சிலரால் மழைகாலநாட்கள்போல் மேகநிறத்தால் மங்கிய [1]அம்பரங்களுடனும் பலபல நடவடிக்கையுடைய வேடக்கூட்டத்தால் அனுசரிக்கப்பட்டவனாய், காடுபோல் [2]கட்கதேனுகமுடை

1. ஆகாயம், வஸ்திரம், 2. கட்கம் தேனுகமென்னு மிருவகைக்கத்திகள், கட்கமிருகமும் காராம்பசுவும்.

யவனும், புதியமேகம்போல் மயிலிறகின் அழகைவகித்த வில்லையுடைய வனும், பகாசுரன்போல் 1 ஏகசக்கிரத்தைப் பிடித்தவனும், கருடன்போற் பிடுங்கப்பட்ட அனேக மகா 2 நாகங்களின் 3 தந்தங்களையுடையனும், பீஷ்மன் போற் 4 சிகண்டியின் சத்துருவாய், கோடைப்பகல்போல் இடைவிடாது உண்டாகும் 5 மிருகதிருஷ்ணையுடையனும், வித்யாதரன் போல் 6 மானஸவேகனும், பராசரர்போல் 7 யோஜனகந்தியைத் தொடர்பவனும், கடோற்கஜன் போற் 8 பீமரூப முடையவனும், பார்வதியின் கூந்தல் போல் 9 நீலகண்டசந்த்ரகாபரணனும், இரண்யாக்ஷன் போல் மகாவராகத்தின் கடைப்பற்களாற் பிளவுண்ட மார்புடையவனும், அதிகாமுகன் போல் அனேகஸ்த்ரீகளைச் சிறைபிடித்தவனும், ராக்ஷஸன் போல் 10 ரக்தலுப்தகனும் சங்கிதவித்தை போல் 11 நிஷாதசகிதனும், அம்பிகையின் திரிசூலம் போல் மகிஷரத்தத்தினுற் சிவந்த உருவமுடையனும், புதிய யௌவனத்தி லிருப்பவனுயினும் பல 12 வயஸ்ஙகளைப் போக்கியவனும், 13 சாரமேயங்களைக் கொள்பவனுயினும் பல மூலங்களையுண்பவனும்,14 கிருஷ்ணனுயினும் 15 சுதர்சனமிலனும் இஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பவனுயினும் 16 துர்க்கா சரணனும், 17 பூதரபாத சமீபத்திருப்பினும் ராஜசேவையறியானும், விந்தியவனாயின் புத்திரன் போல்பவனும், யமனது அம்சாவதாரம் போல்பவனும், பாபத்தின் சகோதரன் போல்பவனும், கலிகாலத்தின் திறமையனையனும், பயங்கரமானவனுயினும் மிகுந்த பல முடைமையாற் கம்பீரத்தன்மையனுய்க் காணப்படுபவனும், அவமதிக்க முடியாத உருவமுடையனும் மாதங்கனெனப் பெயர்பூண்ட வேடர்தலைவனைக் கண்டேன். அவன் பெயரைப் பின்னுலறிந்தேன்.

என்மனத்தில் தோற்றியது: “அந்தோ, இவர்களது வாழ்க்கை அஞ்ஞான நிறைந்தது; நடவடிக்கையோ நல்லோர் வெறுக்கத்தக்கது ; பாருங்கள்! அம்பிகை பூஜைக்கு நரமாம்சம் தேடுவதில் தர்மபுத்தி ; சாதுக்கள் நிந்திக்கும் மது, மாம்சம் முதலியது ஆகாரம் ; வேட்டையில் உழைப்பு ; நரிபோலூளையிடலே வித்தை ; நன்மை தீமையை யுபதேசிக்கும் ஆசான் கோட்டான் ; பறவை விஷயமான அறிவே ஞானம் ; நாய்களிடத்துப் பழக்

1. ஒருசக்ரம், ஏகசக்ரநகரம், 2. யானை, பாம்பு, 3. பற்கள், யானைதந்தங்கள், 4. த்ருபதன்மகன், மயில், 5. மான்களிலாசை, கானலருவி, 6. மனத்தால் வேக முற்றவன், மானஸஸரஸை நோக்கி வேகமாய்ச் செல்பவன், 7. வ்யாஸமகா முனியின் தாய் ஸத்யவதி, கஸ்தூரிமான், 8. பீமனது உருவமுடையவன், பயங்கரமான உருவுடையவன், 9. சிவன் தலையிலுள்ள சந்திரன், மயிலின்கண்கள், 10. ரத்தத்திலாசையுடையவன், வேடர்களால் விரும்பப்பட்டவன், 11. வேடன், நிஷாதஸ்வரம், 12. வயது, பறவை, 13. தனதான்யங்கள், ஓர் வகைமான், 14. கிருஷ்ணபகவான், கறுத்தவன், 15. பார்வைக்கழகானவன், சக்ராயுதம். 16. கோட்டையே வீடாய், காளியே கதியாய். 17. அரசன்பாதம், மலைத்தாழ்வரை.

கம்; சூன்யவனங்களிற் செங்கோல் ; குடித்தல் உற்சவம்; கொடிய செய்கைகளுக்குதவும் விற்களே மித்திரர்; 'சர்ப்பங்கள் போலும் விஷம் பூசியமுகமுடைய பாணங்களே உதவியாட்கள்; பாடல் மூடமான்கள் மரணத்திற்கேதுவானது ; சிறைபிடிக்கப்பட்ட பெண்டிர் பிறர் மனைவிகள் ; கொடிய தன்மையுடைய புலிகளுடன் வாசம்; பசுரத்தத்தினுல் தேவபூசை ; மாம்சத்தினுற் பலிகர்மம் ; களவினுல் ஜீவனம் ; நாகரத்தினங்களே யணிகள் ; காட்டுயானை மதநீராற் சந்தனப்பூச்சு; எதன்கண் வசிக்கின்றனரோ அவ்வனத்தையே வேருடனழிக்கின்றனர்." இவ்விதம் யான் நினைந்து கொண்டிருக்கையில் அவ்வேடர் தலைவன் காட்டிலலைந்ததனுலாயகளைப்பை நீக்க விரும்பி அந்தச்சால்மலிவிருக்ஷத்தின் கீழாய்வந்து வில்லைக் கிழேயிறக்கி அவனதாட்கள் பரபரப்பாய்க் கொணர்ந்த ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தான். இளமைப் பருவத்தனுன மற்றெரு வேடன் வேகமாய் இறங்கி இருகைகளாற் களைந்த நீருடைய ஓடையினின்று வைடூர்ய நீரணையதாய்ப் பிரளயகால சூரியகிரண வெப்பத்தாலுருகிய ஆகாயத்தின் பாகம்போல்வதாய்ச் சந்திர மண்டலத்தி னின்றெழுகியதெனக்கூடியதாய் உருகிய முத்துக்குவியலையொத்ததாய் மிகத்தெளிந்திருத்தலின் தொட்டே யறியக்கூடியதாய்ப் பனிபோல் குளிர்ந்ததாய்த் தாமரைத்தாதுவின் மணம் பொருந்தியதாய் உள்ள நீரையும் புதிதாய்ப் பிடுங்கி எடுத்து மாசுநீக்கிய நிர்மலமான தாமரைக்கொட்டைகளையும் தொன்னையிற் கொணர்ந்து வைத்தான். வேடர்தலைவன் தண்ணீரருந்தியபின் அக்கொட்டைகளை ஒவ்வொன்றாய்ச் சந்திரகலைகளை ராகுவிழுங்குவதுபோற் கடித்துத்தின்றுன். சிரமம் நீங்கினதும் அவன் தாகம் தீர்த்துநின்ற வேடக் கூட்டத்தால் தொடரப்பெற்று இஷ்டமான திசையைக்குறித்துச் சென்றனன்.

அரக்கன்போல் அதிவிகாரமான உருவமுடைய ஒரு கிழவேடன் மாத்திரம் மானின்புலால் கிடையாமையால் மாம்சத்தை விரும்பினவனுய் வேடக்கூட்டத்தினின்று பிரிந்து அம்மரத்தினடியிற் சிறிதுநேரம் தாமதித்தான். வேடர்தலைவன் மறைவுற்றதும் அக்கிழவேடன் ரத்தத்துளிகளாற் சிவந்தது போன்றதாய் கபிலவண்ணமான புருவங்களாற் சூழப்பெற்றிருத்தலின் பயங்கரமானதாயுள்ள பார்வையால் எங்களுயிரைக் குடிப்பவன்போலும் கிளிக்கூடுகளிருக்கு மிடங்களைக் கணக் கிடுபவன்போலும் பக்ஷிமாம்சம் தின்ன விருப்புற்றகழுகுபோல் ஏறநினைந்து அம்மரத்தை அடிமுதல் நுனிவரை சிறிது நேரம் உற்றுப்பார்த்தனன், அக்கணமே அவன் பார்வையில் நடுங்கிய கிளிகளின் உயிர்கள் வெளிப்போயின வெனலாகும். கொடியர் எதைச்செய்யத் துணியார் ? அந்தோ ? அனேக பனையளவு உயர்ந்ததாய் ஆகாயத்தை யளாவும் கிளைநுனிகளுடைய அம்மரத்தின்மீது அவன் படிகளாற் போலும் எளிதாய் ஏறிப் பறக்கும் திறமையற்றுப் பிறந்து சின்னுட்களே யானமைபாற் கருப்பையின் ரக்தவர்ணம் பொருந்தியிருத்தலிற்

சால்மலிப்பூக்களே யென்று ஐயுறக்கூடிய சிலவற்றையும் புதிதாய் முளைத்த சிறகுகளை யுடைமையால் இளந்தாமரையிலைகளைப்போன்ற சிலவற்றையும் எருக்கிலைகளனைய சிலவற்றையும் சிவப்படையும் மூக்கு நுனிகளையுடைய சிலவற்றையும் சிறிதலர்ந்த தளங்களாற் செந்நிறமான நுனிகளையுடைய தாமரை மொட்டுக்களின் அழகை வகிக்கும் சிலவற்றையும் ஓயாத தலையாட்டத்தால் வேண்டாமென்று தடுப்பவை போன்றனவாய் எதிர்க்க வகையறியாது தனித்து நின்றன. கிளிக்குஞ்சுகளை மரத்தின் பழங்களைப் பறிப்பது போற் கிளையிடுக்குகளினின்றும் பொந்துகளினின்றும் எடுத்தனன். உயிர் நீக்கியபின் பூமியில் அவைகளை யெறிந்தான்.

ப. கி. கல்யாணராம சாஸ்திரி.

சமாசாரக் குறிப்பு.

கவர்மன்றர் புதுவிதிகள் :—சென்னைக் கவர்மன்ருர் இதுகாறு மில்லாத சில புதுவிதிகள் கல்விவிஷயமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். அவையாவன :—கவர்மன்ருரிடத்தினின்றும் எவ்விதத்திலாவது உதவிபெறுகின்ற எந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் அல்லது கலாசாலைகளின் உபாத்தியாயர்களும் மாநேசர்களும் அவற்றைச்சார்ந்த பிறவுத்தியோகஸ்தர்களும் இராசாங்கசம்பந்தமான விஷயங்கள் பேசப்படுஞ் சபைகளுக்குப் போகக்கூடாதென்பதும் சந்தேகம் நேரிட்டவிடத்துப் பொதுசனக் கல்விவிசாரணைத் தலைவரது உத்தரவு பெறவேண்டுமென்பதும் மேற்கூறிய நிபந்தனைகளை மீறிநடப்பவர்கள் கவர்மன்ருரிடத்தினின்றுந் தாங்கள் பெறும் உதவியை யொருதலையா யிழந்துவிடுவார்களென்பதுமேயாம். இவ்விதிகள் யாவும் கி. பி. 1900-ஆம் ஆண்டு எப்பிரல்மீ முதற்றேதிதொடங்கி வலியுறுத்தப்படுமாம். இவ்விதிகள் வங்காளம் பம்பாயாகிய இராசதானிகளிற் காணப்படவில்லை. இவை யித்தென்னிந்தியாவிற்கென்று புதுமையாக வேற்பட்டனபோலும்! இவ்விதிகளினுல் விளையுந் தீங்குகள் பலவாம்; அன்றியும் மிக்க நாகரீகமுஞ் சீர்திருத்தமும் பரந்தகொள்கைகளும் வியாபகவுணர்ச்சியுமுடைய நமது துரைத்தனத்தாருக்கு இவ்வாறு விதிக்கும்படி யோசனை தோன்றியது நம்முடைய துரதிர்ஷ்டமேயன்றி வேறன்று. கி. பி. 1857-1858-ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த பேரிந்திய கலகத்தின்போது இந்தியாவின் சகல இராசதானிகளும் மாகாணங்களுங் குழம்பி மாறுபட்டிராநிற்ப, இச்சென்னை இராசதானி யொன்றுமட்டுமேயன்ருே கவர்மன்ருருக்குச் சார்பாய்க் கலகப்படுதலின்றிக் கீழ்ப்படிந்து நின்றது? இதன் விசுவாசத்திற்கு அறிகுறியாகவேயன்ருே சென்னைமாநகரத்தின்கண் அறிகுறிமண்டபம் (Memorial Hall) ஒன்று கட்டப்பட்டது மென்க. இவற்றையெல்லாந் துரைத்தனத்தார் மறந்துபோகவு மில்லையென் றெண்ணுதற் கிடமுண்டு. இந்த மாசம் 11-ஆந் தேதியன்று சென்னைப் போதகாசிரியர் கூட்டங்கூடித் துரைத்தனத்தாருக்கு அவ்விதிகளைக் களையும்வண்ணம் ஒரு விண்ணப்பமெழுதியிருக்கின்றனர். 15-ஆந் தேதியன்று சென்னைப் பச்சையப்பன் மண்டபத்திற் சென்னைச் சனங்கள் யாவருங்கூடி அவ்விதிகளை யொழிக்குமாறு கவர்மன்ருருக்கு ஒரு மனுச்செய்திருக்கின்றனர். இவற்றையெல்லாந் துரைத்தனத்தார் நல்லெண்ணத்தோடு மேற்றுக்கொண்டு அப்புதுவிதிகளை நீக்குவாரென்று நம்புகின்றனம். அவை நீங்கும்படி யெல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளைத் தொழுகின்றனம்.